

مطابق بافتاوای حضرت آیت الله العظمی مکارم شیرازی

بازائین اربعین

گردآوری و تحقیق:
محمد صادق مطهری فرد

مطابق با فتاوی حضرت آیت الله العظمی مکارم شیرازی

لهم قد بازائین اربعین

گردآوری و تحقیق:
محمد صادق مطهری فرد

عنوان و نام پدیدآور	مکارم شیرازی، ناصر، ۵ - ۱۳۰۵.
مشخصات نشر	هم قدم با زائرین اربعین (مطابق با فتاوی حضرت آیت الله العظمی مکارم شیرازی / تهیه و تنظیم: محمدصادق مطهری فرد - فقم: انتشارات امام علی بن ابی طالب(ع) - ۱۳۹۸).
مشخصات ظاهری	۱۱۲ ص.
شابک	978-964-533-342-1
وضعیت فهرستنوبی	باید داشت
اکنامه: ص (۱۰۹) - ۱۱۱ - ۱۱۰	فیبا
موضوع	حسین بن علی(ع)، امام سوم، ۶۱۰ق - اربعین
موضوع	حسین بن علی(ع)، امام سوم، ۶۱۰ق - امکانات - زیارت
موضوع	حسین بن علی(ع)، امام سوم، ۶۱۰ق - احادیث - زیارت امام
موضوع	فقه جعفری - قرن ۱۴ - برپشنهاو یاسخها
موضوع	فتواهای شیعه - قرن ۱۴ - برپشنهاو یاسخها
نشانه افزوده	مطهری فرد، محمدصادق، ۱۳۶۲.
BPF1/۵	ردیبدی کگره
۲۹۷/۹۵۳۴	ردیبدی دیبوری
۵۸۶۸۳۱۶	شماره کتابشناسی ملی

هم قدم با زائرین اربعین

مطابق با فتاوی حضرت آیت الله العظمی مکارم شیرازی

تهیه و تنظیم: محمدصادق مطهری فرد

تیراز: ۲/۰۰۰ نسخه

نوبت چاپ: اول

صفحه و قطع: ۱۱۲ صفحه / رقعی

تاریخ انتشار: ۱۳۹۸

چاپخانه: سلیمانزاده

ناشر: انتشارات امام علی بن ابی طالب(ع)

شابک: ۱-۳۴۲-۳۴۲-۵۳۳-۹۶۴-۹۷۸

قم - ابتدای خیابان شهداء - کوی آمار (۲۲) - پلاک ۱۵

تلفن: ۰۳۷۷۷۲۲۴۷۸ - ۰۳۷۸۴۰۰۹۹

www.imamalipub.ir

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

فهرست مطالب

بخش اول: استفتائات اربعین / ۱۵

۱۷	مقدمه
۱۹	زیارت اربعین
۱۹	۱. استحباب زیارت از نزدیک در روز اربعین
۱۹	۲. خواندن زیارت اربعین از دور
۱۹	۳. مراسم اربعین، تنها برای امام حسین علیه السلام
۲۰	۴. شواب زیارت اربعین در دیگر روزهای ماه صفر
۲۰	۵. زمان دقیق اربعین
۲۰	رضایت همسر، والدین و ...
۲۰	۶. رضایت شوهر و نارضایتی پدر
۲۱	۷. سفر بدون اجازه پدر
۲۱	۸. سفر زیارتی در ایام تحصیل
۲۱	رعایت قوانین
۲۱	۹. سفر بدون ویزا

۱۰. نماز در سفر، بدون گرفتن ویزا	۲۲
۱۱. لزوم رعایت قوانین و مقررات سایر کشورهای اسلامی ..	۲۲
۱۲. استفاده از پاسپورت دیگران	۲۲
۱۳. رجوع به مرجع دیگر در حکم سفر غیر قانونی ..	۲۳
۱۴. خرید ارز غیر قانونی ..	۲۳
هزینه سفر زائران	۲۳
۱۵. زیارت با وام ..	۲۳
۱۶. زیارت با قرض ..	۲۴
۱۷. زیارت با وجود بدهکاری ..	۲۴
پیاده روی ..	۲۴
۱۸. پیاده رفتن به کربلا ..	۲۴
۱۹. پیاده روی نمادین اربعین ..	۲۴
۲۰. شرکت زنان در پیاده روی اربعین ..	۲۵
۲۱. رعایت مسائل بهداشتی ..	۲۵
۲۲. حضور افراد بیمار ..	۲۵
موکب‌ها ..	۲۶
۲۳. برپایی موکب‌های ایرانی با وجود پذیرایی گستردۀ عراقی‌ها ..	۲۶
۲۴. اصرار زائران به حضور در مواكب ایرانی ..	۲۶
۲۵. گرفتن جا در موکب‌ها ..	۲۷

۲۶. جابه‌جا کردن وسایل مسافران	۲۷
۲۷. وسایل رها شده در ورودی مشاهد مشرفه و موکب‌ها ...	۲۷
۲۸. استفاده از موقوفهٔ خاص در موکب‌ها.....	۲۸
۲۸. احکام زیارت	۲۸
۲۹. بوسیدن ضریح و آستان مقدس امام حسین علیه السلام ..	۲۸
۳۰. سجده در مقابل قبر امام حسین علیه السلام ..	۲۸
۳۱. تکرار زیارت معصومین علیهم السلام ..	۲۹
۳۲. حائر حسینی.....	۲۹
۳۳. ایجاد سر و صدا در حرم‌ها ..	۲۹
۳۴. زیارت نیابتی با قرعه کشی ..	۳۰
۳۵. رفتن به زیارت با وجود خوف جانی و مالی ..	۳۰
۳۶. صلوات با صدای بلند.....	۳۰
۳۷. تماس بدن با نامحرم به دلیل ازدحام ..	۳۱
۳۸. استفاده از پاسپورت دیگران ..	۳۱
۳۹. نجس کردن حرم ائمه علیهم السلام ..	۳۱
۴۰. آبله و تاول کف پای زائران ..	۳۲
۴۱. زخم کف پای زائران ..	۳۲
۴۲. وضو و غسل زائران....	۳۲
۴۲. غسل اربعین و کفایت آن از وضو ..	۳۲

۴۳. خواندن نماز واجب با وضوی زیارت.....	۳۳
۴۴. وضو با آب معدنی نذر شده	۳۳
۴۵. وضو با آب آب سردکن.....	۳۳
۴۶. غسل برای ورود به حرم ائمه علیهم السلام.....	۳۴
۴۷. حکم حائض و مستحاضه و جنب در حرم.....	۳۴
۴۸. ورود جنب و حائض به حرم و توقف در آن	۳۴
۴۹. توقف جنب و حائض در مسجد.....	۳۴
۵۰. توقف سهوی جنب یا حائض در حرم ائمه معصوم علیهم السلام	۳۵
۵۱. وظیفه فردی که در مسجد محتمل شده	۳۵
۵۲. توقف زن نفساء در حرم امامان معصوم علیهم السلام	۳۶
۵۳. زیارت امامزادگان برای زن حائض	۳۶
۵۴. زیارت امامزادگان برای جنب	۳۶
۵۵. وظیفه شخص در صورت نبود آب برای غسل واجب ...	۳۶
نماز زائران	۳۷
۵۶. نماز زائران اربعین	۳۷
۵۷. نماز زائران در حرم‌ها و مسجد کوفه	۳۷
۵۸. نماز افرادی که حداقل یک‌ماه کامل در عراق اقامت دارند.	۳۸
۵۹. نماز افرادی که ده روز در عراق اقامت دارند	۳۹
۶۰. بیدار کردن همراهان برای اقامه نماز.....	۳۹

۶۱. نیت نماز مسافر	۳۹
۶۲. ایستادن مسافر در صف اول جماعت	۴۰
۶۳. اقتدای مسافر به حاضر	۴۰
۶۴. تعطیل کردن زیارت و عزاداری برای اقامه نماز جماعت .	۴۱
۶۵. اتصال در نماز جماعتی که برخی از مأمورین مسافرند ...	۴۱
۶۶. قرار گرفتن قسمتی از صف مردان پشت صف زنان	۴۲
۶۷. اولویت نماز در مراسم پیاده روی.....	۴۲
۶۸. نماز کسی که از غیر قانونی بودن سفر بدون ویزا اطلاع ندارد	۴۳
روزه در سفر زیارتی	۴۳
۶۹. روزه گرفتن در روز اربعین	۴۳
۷۰. نذر روزه روز اربعین	۴۳
ندورات	۴۴
۷۱. نحوه مصرف نذر برای حرم یا امام علیهم السلام	۴۴
۷۲. نذر صحیح برای عزاداری	۴۴
۷۳. تغییر نذر	۴۵
۷۴. ناتوانی در عمل به نذر	۴۵
۷۵. نذرهای سنگین	۴۵
۷۶. نذر برای دیگران	۴۶
۷۷. فراموشی نذر	۴۶

۷۸. نذر زن بدون اجازه شوهر.....	۴۶
۷۹. نذر شمع	۴۷
۸۰. شک در محل مصرف نذر.....	۴۷
۸۱. استفاده از نذورات موکب ها برای فرستادن خدمه به زیارت	۴۷
۸۲. سپرده گذاری باقیمانده نذورات مردمی.....	۴۸
۸۳. مصرف باقیمانده نذورات اربعین	۴۸
۸۴. مصرف باقیمانده هدایای اربعین	۴۹
۸۵. نذر برای موکبی که بعداً منحل شد.....	۴۹
اموال حرم.....	۴۹
۸۶. خارج کردن مهر یا قرآن از حرم ائمه معصوم علیهم السلام	۴۹
۸۷. گرو نگه داشتن اموال حرم ائمه معصوم علیهم السلام برای گرفتن حاجت	۵۰
۸۸. وظیفه افرادی که مهر یا تسبیح را از اماکن موقوفه خارج کرده‌اند.....	۵۰
اموال گم شده.....	۵۱
۸۹. استفاده از کفشهای که جای کفش برده شده جامانده است ..	۵۱
۹۰. اشیای گم شده بدون نشانه	۵۱
۹۱. اشیای گم شده با نشانه	۵۲
متفرقه	۵۲
۹۲. اسراف در مراسم اربعین	۵۲

۹۳. تکلیف مدیر کاروان درباره زیارت قبل از اربعین به دلیل ازدحام ۵۳
۹۴. توهین پلیس به زائران ۵۳
۹۵. بیمه زائران اربعین ۵۴
۹۶. پوشیدن لباس سیاه تا اربعین ۵۴
۹۷. اجرای سرود با آهنگ غیرلهوی در حیاط حرم ۵۵
۹۸. برداشتن اجناس از مغازه‌ها در مسیر پیاده‌روی ۵۵
۹۹. استفاده از وسائل نقلیه کرایه‌ای ۵۵
۱۰۰. کار در روز اربعین ۵۶
۱۰۱. اسباب‌کشی در ایام اربعین ۵۶
۱۰۲. صحت اعمال در صورت ترک واجبات ۵۶
۱۰۳. بستن نخ به اماکن متبرکه ۵۶
۱۰۴. قمه‌زنی ۵۷
۱۰۵. وهن مذهب ۵۷
توصیه‌ها ۵۸
۱۰۶. اصرار برای رساندن دست به ضریح ۵۸
۱۰۷. گرانی در ایام زیارت اربعین ۵۸
۱۰۸. ویژگی‌های مجالس عزاداری ۵۸
۱۰۹. توصیهٔ معظم له به عزاداران ۵۹
۱۱۰. توصیه به مداعحان ۶۲

بیانیه‌های اربعین ۶۳
۱۱۱. خطاب به مردم عراق ۶۳
۱۱۲. در آستانه اربعین ۶۴

**بخش دوم: چهل حدیث در مورد امام حسین علیه السلام
از منابع شیعه و اهل سنت / ۶۷**

فضایل زیارت امام حسین علیه السلام در منابع شیعه ۶۹
۱. زائر اهل بیت علیه السلام زائر خداست ۶۹
۲. وفا کردن به عهد با زیارت قبور ائمه علیهم السلام ۶۹
۳. زائر اهل بیت علیه السلام، زائر پیامبر علیه السلام ۷۰
۴. زیارتی بهتر از حج ۷۰
۵. اگر مردم می‌دانستند ۷۲
۶. برکت در روزی و طول عمر ۷۲
۷. زیارتی برابر با هزار حج و عمره مقبول ۷۳
۸. مصافحه با صد و بیست هزار پیامبر ۷۳
۹. آمرزش به برکت زیارت قبر امام حسین علیه السلام ۷۴
۱۰. شروع مغفرت الهی با اولین گام‌های زائر ۷۴
۱۱. انجام صلة رسول الله علیه السلام ۷۵
۱۲. دعای پیامبر و اهل بیت علیه السلام نثار زائر قبر امام حسین علیه السلام ۷۶
۱۳. فریضه بودن زیارت قبر آن حضرت علیه السلام ۷۷
۱۴. ثواب زیارت با معرفت ۷۷

۱۵. زیارتی برتر از بیست عمره و حج	۷۸
۱۶. ضمانت امیرالمؤمنین علیهم السلام برای برآورده شدن حوائج	۷۸
۱۷. زائر قبر آن حضرت زیر پرچمش به بهشت می رود	۷۹
۱۸. زائر قبر امام حسین علیهم السلام بندۀ گرامی خدا	۷۹
۱۹. مباهات خداوند به زائران قبر امام حسین علیهم السلام	۸۰
۲۰. نجات از فرع اکبر	۸۲
۲۱. برترین اعمال	۸۲
۲۲. اثر خسارت بار ترک زیارت آن حضرت	۸۳
۲۳. نقصان ایمان تارک زیارت قبر امام حسین علیهم السلام	۸۴
۲۴. اشتباق ملکوتیان به زیارت قبر امام حسین علیهم السلام	۸۴
۲۵. باعی از باغ‌های بهشت	۸۵
۲۶. هفتاد هزار فرشته دعاگوی زائران	۸۶
۲۷. زیارتی برای محرومان از فیض زیارت از نزدیک	۸۷
۲۸. زیارت از دور و نزدیک	۸۷
۲۹. کیفیت زیارت از راه دور	۸۸
۳۰. هر قدم هزار ثواب	۸۹
تذکر لازم:	۹۰
فضائل امام حسین علیهم السلام در منابع اهل سنت	۹۱
۱. جوانمردی امام حسین علیهم السلام در بیان ابن صباح	۹۱
۲. خبر شهادت امام حسین علیهم السلام به پیامبر توسط جبرئیل	۹۱
۳. توصیف شجاعت امام حسین علیهم السلام در بیان محمود عقاد	۹۲

۹۳ ۴. خبر شهادت امام حسین علیه السلام توسط رسول الله علیه السلام
۹۳ ۵. ذکر شهادت آن حضرت سیصد سال قبل از بعثت
۹۴ ۶. آسمان بعد از شهادت امام حسین علیه السلام
۹۴ ۷. گرفتن خورشید بعد از شهادت امام حسین علیه السلام
۹۵ ۸. گریه و عزاداری امامان شیعه علیهم السلام
۹۵ ۹. اقامه عزا برای امام حسین علیه السلام در سال ۳۵۲ قمری
۹۶ ۱۰. اشک علی علیه السلام در مسیر جنگ صفين

بخش سوم: زیارت اربعین / ۹۷

۹۹ آداب زیارت
۱۰۴ اموری که باید از آنها پرهیز کرد
۱۰۶ زیارت اربعین (بیستم صفر)
۱۰۹ فهرست منابع

بخش اول:

استفتائات اربعين

مقدمه ۴

بهره‌گیری از معارف و آموزه‌های دینی در زندگی جوامع بشری، مصدق بارز «جهان‌پدیداری» و «شناخت شناسی انسان» به شمار می‌آید. تحقق این مهم، حاکی از پیوند ناگسستنی حکمت عملی با حکمت نظری است؛ از این رهگذر، لزوم ترسیم چهارچوب تئوریک فقهی در ساحت زندگی انسانی اجتناب‌ناپذیر می‌نماید.

در تعریف «حکم شرعی» این‌گونه گفته‌اند: احکام یعنی دستورهایی که به فعالیت‌های خارجی و عینی انسان مربوط است، اعم از فعالیت‌های معاشی و معادی، فردی و اجتماعی. بنابراین، اسلام زندگی فraigیر انسان را مورد توجه قرار می‌دهد که این مسئله برگرفته از کمال‌گرایی و زندگی محوری در این دین مبین است. بر این اساس، اسلام شاخصه‌هایی در خط سیر بشر قرار می‌دهد که از یکسو مسیر و مقصد را نشان داده و از سوی دیگر از انحراف‌ها و تباہی‌ها جلوگیری می‌کند.

با این تفاسیر، جایگاه والای فقه و احکام شرعی در زندگی انسان‌ها غیر قابل انکار است؛ که در این بین می‌توان به مراسم راهپیمایی اربعین حسینی و اعمال زائرین در آن گرد همایی عظیم اشاره کرد؛ پدیده‌ای شگرف که باید در ترازوی فقه قرار گیرد تا شاخصه‌های حُكمی و حِكمی آن اجتماع بزر تبیین شود.

مجموعه حاضر، نظرات فقیه عالی قدر جهان تشیع، حضرت آیت‌الله العظمی مکارم شیرازی (مدّ ظلّه العالی) در مورد مسائل مبتلا به مربوط به اربعین است.

در پایان از زحمات همکاران محترم، جناب آقایان حجج اسلام: علیرضا زارع، محمدحسین رضایی و جابر فاضلی که در تدوین این کتاب مساعدت کردند، تشکر و قدردانی می‌نماییم.

تقدیم به ساحت دردانه ابی عبدالله، فاطمه الصغیرة

محمدصادق مطهری فرد

۱۴۴۰ صفر ۱۲

۱۳۹۷ مهر ۳۰

زیارت اربعین

۱. استحباب زیارت از نزدیک در روز اربعین

سؤال: آیا زیارت امام حسین علیه السلام از نزدیک در روز اربعین استحباب دارد؟

پاسخ: بله، از برخی روایات استحباب خاصی استفاده می‌شود.

۲. خواندن زیارت اربعین از دور

سؤال: آیا مستحب است که در روز اربعین از راه دور زیارت خوانده شود؟

پاسخ: به قصد رجاء مانعی ندارد.

۳. مراسم اربعین، تنها برای امام حسین علیه السلام

سؤال: چرا فقط امام حسین علیه السلام اربعین دارد و برای دیگر امامان علیهم السلام اربعین نمی‌گیرند؟

پاسخ: علت آن، نقش بسیار مهمی بود که شهادت امام حسین علیه السلام

در بقاء اسلام داشت. به علاوه، مصائب آن حضرت، با مصائب هیچ یک از معصومین ﷺ قابل مقایسه نیست.

۴. ثواب زیارت اربعین در دیگر روزهای ماه صفر

سؤال: ظاهراً برخی از علما و مراجع فرموده‌اند: زیارت کردن امام حسین علیه السلام در هر روز از ماه صفر زیارت اربعین محسوب می‌شود. نظر معظم له در این مورد چیست؟

پاسخ: در صورتی که زیارت زائران در یک روز سبب مشکلاتی می‌شود و نیت زائر، واقعاً درک اربعین باشد، ثواب اربعین را دارد.

۵. زمان دقیق اربعین

سؤال: با توجه به این که در آن تاریخ، محرم بیست و نه روز بوده، چرا اربعین بیستم ماه صفر است؟

پاسخ: به نظر می‌رسد در سال ۶۱ هجری قمری، محرم سی روز بوده است.

رضایت همسر، والدین و ...

۶. رضایت شوهر و نارضایتی پدر

سؤال: اگر زنی با رضایت همسرش بخواهد به عتبات مشرف شود، ولی پدر زن به دلیل نامنی در عراق، به سفر دخترش راضی نباشد، آیا زن می‌تواند به‌این سفر برود؟

پاسخ: در صورتی که حق شوهر و رضایت پدر با هم تعارض کنند رعایت حق شوهر مقدم است.

۷. سفر بدون اجازه پدر

سؤال: آیا می‌توان بدون اجازه پدر در پیاده‌روی اربعین شرکت کرد؟

پاسخ: اگر این سفر موجب اذیت و آزار پدر و مادر نشود اشکالی ندارد، و گرنه جایز نیست.

۸. سفر زیارتی در ایام تحصیل

سؤال: آیا سفر زیارت اربعین برای طلاب و دانشجویان در ایام تحصیل اشکالی دارد؟

پاسخ: چنانچه در این ایام، درس تعطیل باشد یا مدیر اجازه دهد و بعداً نیز عقب‌ماندگی‌ها جبران شود، اشکالی ندارد.

رعایت قوانین

۹. سفر بدون ویزا

سؤال: آیا می‌توان بدون گرفتن پاسپورت و ویزا، برای زیارت اربعین اقدام کرد؟

پاسخ: باید مطابق قوانین حکومت اسلامی عمل شود.

۱۰. نماز در سفر، بدون گرفتن ویزا

سؤال: فردی تصمیم دارد بدون گرفتن ویزا به زیارت اربعین برود، نماز او چه حکمی دارد؟

پاسخ: ایرانی‌ها توجه داشته باشند که این برنامه در کشور عراق است و حاکمیت آن کشور مال آن‌هاست، آن‌ها میزبان هستند و باید تدبیر میزبان را پذیرفت، از این رو افراد نباید بدون گذرنامه بروند و فشار بیاورند تا از کشور خارج شوند. این کار نادرست است و در این صورت نمی‌توانند نماز را شکسته بخوانند چون سفر آن‌ها اشکال دارد.

۱۱. لزوم رعایت قوانین و مقررات سایر کشورهای اسلامی

سؤال: آیا رعایت قوانین عراق برای دیگر مسلمانان که در ایام اربعین به آن کشور سفر می‌کنند لازم است؟

پاسخ: زائران توجه داشته باشند که این برنامه در کشور عراق است و آن‌ها میزبان هستند و باید تدبیر و قوانین میزبان را پذیرفت.

۱۲. استفاده از پاسپورت دیگران

سؤال: اربعین نزدیک است و فرصت کافی برای گرفتن گذرنامه وجود ندارد. آیا بنده می‌توانم با گذرنامه برادرم با رضایت او به زیارت اربعین بروم؟

پاسخ: اگر برخلاف قوانین و مقررات و قرارداد باشد، جائز نیست و مسئولیت الهی دارد.

۱۳. رجوع به مرجع دیگر در حکم سفر غیر قانونی

سؤال: در مسأله سفر به کربلا بدون گذرنامه و ویزا، آیا می‌شود به مرجع تقلید دیگری رجوع کرد؟
پاسخ: اشکالی ندارد.

۱۴. خرید ارز غیر قانونی

سؤال: دیده شده که برای زیارت اربعین یا غیر آن، زائران ارز را از صرافی‌های غیر مجاز خریداری می‌کنند، آیا این کار حرام است؟

پاسخ: باید مطابق قوانین و مقررات حکومت اسلامی عمل شود.

هزینه سفر زائران

۱۵. زیارت با وام

سؤال: استفاده از وام برای سفر عتبات چه حکمی دارد؟
پاسخ: تنها وامی که از نظر شرعی می‌توان برای عتبات و سایر سفرها استفاده کرد، وام قرض الحسن است و حداقل کارمزد مجاز برای این وام‌ها چهار درصد می‌باشد، و استفاده از سایر وام‌ها که در مقابل آن سود دریافت می‌شود و یا کارمزد بیش از چهار درصد دارد جایز نیست و سفر آن‌ها اشکال دارد.

۱۶. زیارت با قرض

سؤال: فردی که توانایی مالی ندارد، آیا می‌تواند پول قرض کرده و به سفر اربعین برود؟

پاسخ: اگر برای ادائی قرض به زحمت نمی‌افتد، کار خوبی است و مستحب است.

۱۷. زیارت با وجود بدھکاری

سؤال: اگر کسی بدھکاری داشته باشد، رفتن او به زیارت امام معصوم علیه السلام چه حکمی دارد؟

پاسخ: اگر بدھی او فوری باشد نباید آن را ترک کند و به زیارت معصوم علیه السلام برود، ولی اگر زمان ادائی قرض نرسیده و یا قرض دهنده به او مهلت دهد، اشکالی ندارد.

پیاده روی

۱۸. پیاده رفتن به کربلا

سؤال: آیا پیاده رفتن به کربلا استحباب خاصی دارد؟
پاسخ: با توجه به اینکه تعظیم شعائر اسلامی (بزرگداشت ارزش‌های اسلامی) محسوب می‌شود، ترجیح و استحباب دارد.

۱۹. پیاده روی نمادین اربعین

سؤال: آیا پیاده روی به حرم دیگر ائمه معصوم علیهم السلام یا امامزادگان در روز اربعین به صورت نمادین، مشروع و جایز است؟

پاسخ: روایت خاصی نداریم، ولی به عنوان یک حرکت نمادین مانعی ندارد، بهویژه اگر موجب تعظیم شعائر اسلامی (بزرگداشت ارزش‌های اسلامی) شود.

۲۰. شرکت زنان در پیاده روی اربعین

سؤال: شرکت زنان در پیاده روی اربعین چه حکمی دارد؟

پاسخ: نباید از شکوه اربعین چیزی کاست و شرکت زنان اشکالی ندارد، ولی مسائل شرعی را باید کاملاً رعایت کنند و بهتر است با محارم خود بروند.

۲۱. رعایت مسائل بهداشتی

سؤال: آیا افراد حاضر در مراسم پیاده روی می‌توانند مسائل بهداشتی را نادیده بگیرند؟

پاسخ: باید تا آنجاکه می‌توانند مسائل بهداشتی را رعایت کنند.

۲۲. حضور افراد بیمار

سؤال: حضور افراد بیمار در مراسم راهپیمایی اربعین و اصرارشان بر پیاده روی، با وجود منع پزشک و اطرافیان که موجب بروز بیماری سخت یا تشدید بیماری آنان خواهد شد چه حکمی دارد؟

پاسخ: سفر آنها خالی از اشکال نیست و چنانچه نیت آنها زیارت اربعین بوده و بهدلیل بیماری نتوانند بروند، ثواب زیارت برای آنها نوشته می‌شود.

موکب‌ها

۲۳. برپایی موکب‌های ایرانی با وجود پذیرایی گسترده عراقی‌ها

سؤال: با توجه به این که کشور عراق میزبان گرد همایی روز اربعین است، آیا برپایی موکب‌های ایرانی جایز است؟

پاسخ: چنانچه موکب‌ها ساده باشد و مزاحمتی نداشته باشد کار خوبی است و در واقع کمک به موکب‌های عراقی است.

۲۴. اصرار زائران به حضور در مواکب ایرانی

سؤال: مردم عراق در ایام اربعین موکب‌هایی برپا می‌کنند و در بین راه از زوار تقاضا می‌نمایند از غذا و وسایلی که آنها تهیّه کرده‌اند استفاده کنند، اما برخی از زوار اصرار دارند که از موکب‌های ایرانی استفاده نمایند، که این امر سبب دلسوزی مردم عراق و کمرنگ شدن پذیرایی آنها گردیده است؛ لطفاً در این مورد توصیه‌ای بفرمایید؟

پاسخ: بهتر است این قید را بردارند و اگر موکب مناسبی بود، استفاده کنند.

۲۵. گرفتن جا در موكبها

سؤال: در موكبهاي بين راه پياده روی اربعين، برخى زوار در يك موكب وارد شده و با گذاشتن وسايل خود در يك مكان مشخص، به اصطلاح، جا رزرو مىكنند؛ اين کار چه حكمى دارد؟
پاسخ: اگر به فاصله اندکي تا زمان استقرار باشد، مانع ندارد.

۲۶. جابهجا کردن وسايل مسافران

سؤال: اگر وارد موكب شويم و ببينيم فردی در جايی از موكب وسايل خود را قرار داده، آيا میتوانيم وسايل او را جابهجا کرده و آن مكان را محل استقرار و استراحت خود قرار دهيم؟
پاسخ: اين کار صحيح نیست.

۲۷. وسايل رها شده در ورودي مشاهد مشرفه و موكبها

سؤال: در طول مسیر پياده روی و به ويژه در مشاهد مشرفه، گاهي افراد وسايل خود، از قبيل پتو و خوراکي و به ويژه كفش هاي خود را رها مىكنند تا وارد حرم يا موكب شوند و طبعتاً برادر ازدحام جمعيت اين وسايل تلف يا گم میشوند؛
اولاً: اگر زوار روی آنها پا بگذارند يا بنشينند حکم چيست؟
ثانیاً: اگر آسيب ببینند وظيفه چيست؟
ثالثاً: آيا ديگر زوار میتوانند از آنها استفاده کنند؟

پاسخ: در صورتی که از آنها صرف نظر کرده باشند استفاده از آنها مانع ندارد و اگر در مسیر ورودی قرار دارند می‌توانند از آن مکان استفاده کنند.

۲۸. استفاده از موقوفه خاص در موکب‌ها

سؤال: آیا می‌توان برای تأمین مایحتاج موکب‌ها از اموال مساجد و حسینیه‌ها و سایر موقوفات استفاده کرد؟

پاسخ: نباید این کار را انجام دهند، برای مثال: فرشی را که برای حسینیه وقف کرده‌اند نمی‌توان برای نماز به مسجد ببرند و اگر ندانند آن فرش مخصوص حسینیه است یا نه، باز هم بردن آن به جای دیگر صحیح نیست، همچنین سایر اموال وقف، حتی مهر نماز مسجدی را نمی‌توان به مسجد دیگری برد.

احکام زیارت

۲۹. بوسیدن ضریح و آستان مقدس امام حسین علیه السلام

سؤال: بوسیدن درگاه حرم و آستان مقدس چه حکمی دارد؟
پاسخ: ضریح اشکالی ندارد و مستحب نیز هست، چون تعظیم شعائر است، ولی احتیاط این است که بر آستان بوسه نزنند.

۳۰. سجده در مقابل قبر امام حسین علیه السلام

سؤال: سجده کردن در مقابل قبر امام حسین و ائمه دیگر علیهم السلام چه حکمی دارد؟

پاسخ: سجده کردن برای غیر خداوند متعال حرام است و بعضی از مردم عوام که در مقابل قبر امامان علیهم السلام پیشانی را بر زمین می‌گذارند اگر به قصد سجده برای امام علیهم السلام باشد، حرام است، ولی اگر برای شکر خدا باشد اشکالی ندارد، اما اگر در نظر بینندگان چنین نشان دهد که سجده برای امام علیهم السلام است یا بهانه به دست دشمنان دهد اشکال دارد.

۳۱. تکرار زیارت معصومین علیهم السلام

سؤال: اگر شخصی به خاطر عشق و علاقه‌ای که به حضرات معصومین علیهم السلام دارد، سالانه چند مرتبه به زیارت اماکن مقدسه (مکّه و مدینه و سوریه و عراق) سفر کند چه حکمی دارد؟
پاسخ: تکرار در حدّ معقول اشکالی ندارد، ولی زیاده‌روی در هیچ کاری شایسته نیست.

۳۲. حائر حسینی

سؤال: محدوده حائر حسینی کجاست؟
پاسخ: فقط رواق‌ها و زیر گنبد را شامل می‌شود.

۳۳. ایجاد سر و صدا در حرم‌ها

سؤال: ایجاد سر و صدا در حرم ائمه و پیامبران و امامزادگان علیهم السلام، مانند خواندن زیارت‌نامه و شعر با صدای بلند، و جیغ زدن زن‌ها،

و یا سر دادن شعارهای دیگر که موجب به هم خوردن توجه و حال حضور زائران می‌شود، چه حکمی دارد؟

پاسخ: شایسته است زوار محترم، حال سایر زائران را رعایت کنند.

۳۴. زیارت نیابتی با قرعه کشی

سؤال: تعدادی از بسیجیان مبلغی به نیت هدیه و کمک به حوزه مقاومت بسیج، تحت عنوان «شرکت در سفر زیارتی عتبات» اهدا می‌کنند. سپس از بین افراد شرکت کننده شخصی از طریق قرعه کشی انتخاب و به نیابت از سایر افراد به عتبات مشرف می‌شود. آیا این کار و مانند آن اشکال دارد؟

پاسخ: اگر شخصی که قرعه به نام او می‌افتد موظّف باشد به نیابت از تمام صاحبان پول به این سفر برود اشکالی ندارد.

۳۵. رفتن به زیارت با وجود خوف جانی و مالی

سؤال: با توجه به اینکه سفر با وجود خوف جانی و مالی حرام است، آیا برای زیارت امام حسین علیه السلام نیز همین گونه است؟

پاسخ: در عصر ما باید از آن صرف نظر کرد.

۳۶. صلووات با صدای بلند

سؤال: چنانچه فرستادن صلووات در اماکن مذهبی و زیارتگاهها موجب قطع ارتباط زائران با خدا شود، آیا باز هم جایز است؟

این‌که خانم‌هایی در حرم اهل بیت علیهم السلام صلوات می‌فرستند و نامحرم صدای آنها را می‌شنود، چه حکمی دارد؟ پاسخ: در فرض سؤال، بهتر است در چنین اماکنی، صلوات با صدای بلند ترک شود.

۳۷. تماس بدن با نامحرم به دلیل ازدحام

سؤال: با توجه به ازدحام جمعیت در کربلا، برخی خانم‌ها بدنشان به نامحرم برخورد می‌کند، در این صورت رفتن آنها به زیارت جایز است؟

پاسخ: در مواردی که عمدى نبوده گناهی نکرده‌اند و ان شاء الله قبول است.

۳۸. استفاده از پاسپورت دیگران

سؤال: چنانچه فردی عمداً یا از روی جهل، با پاسپورت فرد دیگری به زیارت رفته باشد، آیا این زیارت اشکال دارد؟

پاسخ: اگر نمی‌دانستید، اشکالی ندارد و اگر می‌دانستید، تصمیم بگیرید که هرگز تکرار نکنید.

طهارت و نجاست

۳۹. نجس کردن حرم ائمه علیهم السلام

سؤال: آیا نجس کردن مکان‌های زیارتی حرام است و تطهیر آنها واجب فوری و کفایی است؟

پاسخ: احتیاط واجب در حرمت نجس کردن و وجوب فوریت
تطهیر حرم ائمه علیهم السلام است.

٤٠. آبله و تاول کف پای زائران

سؤال: در مسیر پیاده روی اربعین، کف پای افراد آبله و تاول می‌زند. اگر این آبله‌ها و تاول‌ها سر باز کنند آیا ترشحات آن نجس است و آیا می‌توانند با همان حال وارد مسجد و یا حرم شوند؟
پاسخ: اگر آلوده به خون نباشد پاک است.

٤١. زخم کف پای زائران

سؤال: در مسیر پیاده روی اربعین، کف پای افراد زخم می‌شود و یا جراحاتی پیدا می‌کند و طبیعتاً خون یا خونابه از آن خارج می‌گردد، آیا با همان حال می‌توانند وارد مساجد و حرم‌ها شوند؟
پاسخ: در صورتی که بی‌احترامی نباشد و سبب آلودگی نیز نشود، حرام نیست.

وضو و غسل زائران

٤٢. غسل اربعین و کفايت آن از وضو
سؤال: آیا زیارت اربعین غسل دارد؟ اگر دارد، آیا کفايت از وضو می‌کند؟

پاسخ: می‌توان به نیت زیارت امام حسین علیه السلام غسل کرد و کفايت از وضو نیز می‌کند.

۴۳. خواندن نماز واجب با وضوی زیارت

سؤال: اگر برای رفتن به حرم مطهر و زیارت، وضو گرفته باشیم، آیا می‌توانیم با همان وضو نماز بخوانیم؟

پاسخ: با وضویی که به قصد طهارت گرفته شده می‌توان نماز خواند و هرکاری را - مانند لمس آیات قرآن - انجام داد.

۴۴. وضو با آب معدنی نذر شده

سؤال: آیا گرفتن وضو با آب معدنی ای که برای زوار اربعین نذر شده و مشخص نگردیده که برای خوردن است یا کار مشخص دیگر، و نذر عام زوار می‌باشد، اشکال دارد؟

پاسخ: در صورت ضرورت مانعی ندارد.

۴۵. وضو با آب سردکن

سؤال: وضو گرفتن با آب سردکن اماکن مقدسه و غیر آن، چه حکمی دارد؟

پاسخ: جایز نیست.

۴۶. غسل بروای ورود به حرم ائمه علیهم السلام

سؤال: انجام غسل برای ورود به حرم ائمه معصوم علیهم السلام، چه حکمی دارد؟

پاسخ: در فرض سؤال، می‌تواند به قصد ثواب غسل کند.

حکم حائض و مستحاضه و جنب در حرم

۴۷. ورود جنب و حائض به حرم و توقف در آن

سؤال: جنب و حائض تا کدام قسمت از صحن‌ها و رواق‌ها و حرم مطهر امامان معصوم علیهم السلام می‌توانند وارد شوند یا توقف کنند؟

پاسخ: توقف در قسمت‌هایی که مسجد است جایز نیست و احتیاط واجب این است که در حرم (محوطه اطراف ضریح) امامان علیهم السلام توقف نکند، ولی داخل شدن به رواق‌های اطراف ضریح و زیارت امامزادگان اشکالی ندارد.

۴۸. توقف جنب و حائض در مسجد

سؤال: چنانچه فردی جنب یا حائض باشد، می‌تواند شب در مساجد بیتوته و توقف کند؟

پاسخ: نباید در مسجد توقف نماید، اما ماندن در قسمتی که حکم مسجد ندارد و معمولاً در مساجد برای افراد معدوم در نظر گرفته می‌شود و یا ماندن در حسینیه اشکالی ندارد.

۴۹. توقف سهیوی جنب یا حائض در حرم ائمه معصومون علیهم السلام

سؤال: اگر جنب یا حائض از روی ناآگاهی یا فراموشی، داخل مسجد یا حرم امام معصوم شود، آیا گناه کرده است؟ تکلیفش چیست؟

پاسخ: در فرض سؤال، مرتكب گناه نشده، ولی باید هرچه زودتر خارج شود و از این به بعد رعایت کند.

۵۰. وظیفه فردی که در مسجد محتمل شده

سؤال: اگر کسی در مسجد یا حرم امام معصوم خوابش ببرد و در خواب جنب شود، تکلیفش چیست؟

پاسخ: در فرض سؤال باید به محض بیدار شدن و اطلاع، از مسجد یا حرم ائمه معصومون علیهم السلام خارج شود.

۵۱. توقف زن نفسae در حرم امامان معصومون علیهم السلام

سؤال: آیا زن نفسae می‌تواند در حرم امامان معصومون علیهم السلام توقف کند؟

پاسخ: توقف در قسمت‌هایی که مسجد است جائز نیست و احتیاط واجب این است که در حرم (محوطه اطراف ضریح) امامان علیهم السلام نیز توقف نکند، ولی داخل شدن به رواق‌های اطراف ضریح اشکالی ندارد.

۵۲. توقف زن مستحاضه در مسجد و حرم ائمّه علیهم السلام

سؤال: آیا زن مستحاضه می‌تواند در مسجد توقف داشته باشد؟

در حرم ائمّه علیهم السلام چطور؟

پاسخ: رفتن به مسجد و حرم ائمّه معصوم علیهم السلام و توقف در آن‌ها، برای زن مستحاضه قلیله حرام نیست و زن مستحاضه کثیره در صورتی مجاز به این کار است که غسل‌های روزانه را انجام داده باشد.

۵۳. زیارت امامزادگان برای زن حائض

سؤال: آیا زن حائض می‌تواند به زیارت امامزادگان علیهم السلام برود؟

پاسخ: زیارت امامزادگان اشکالی ندارد، ولی توقف در قسمت‌هایی که مسجد است جایز نیست.

۵۴. زیارت امامزادگان برای جنب

سؤال: آیا شخص جنب می‌تواند به زیارت امامزادگان علیهم السلام برود؟

پاسخ: زیارت امامزادگان اشکالی ندارد، ولی توقف در قسمت‌هایی که مسجد است جایز نیست.

۵۵. وظیفه شخص در صورت نبود آب برای غسل واجب

سؤال: اگر زن حائض یا مستحاضه در مسیر پیاده‌روی پاک شود

و یا فردی جنب گردد و آب مناسب برای غسل نداشته باشد،
تکلیف چیست؟

پاسخ: در فرض سؤال، در صورت تنگی وقت، تیم بدل از
غسل کند.

نماز زائران

۵۶. نماز زائران اربعین

سؤال: افرادی که در ایام اربعین، پیاده به کربلا می‌روند، نمازشان
چگونه است؟

پاسخ: نماز آنها در بین راه شکسته است و زمانی که وارد عراق
و کربلا نیز شدند شکسته می‌باشد، مگر این‌که ده روز در کربلا
توقف داشته باشند و در ضمن، در چهار محل مسافر مخیر است که
نماز را تمام بخواند یا شکسته: «شهر مکه»، «شهر مدینه» (در این
دو شهر تفاوتی بین شهر قدیم و جدید نیست)، «مسجد کوفه»
و «حرم حضرت سید الشهداء علیہ السلام» و منظور از حرم، زیر گنبد
ورواق هاست. البته افضل در این موارد، نماز تمام است.

۵۷. نماز زائران در حرم‌ها و مسجد کوفه

سؤال: آیا در حرم امام حسین علیہ السلام و رواق‌های آن و در مسجد
کوفه، نماز کامل است؟

پاسخ: در چند محل مسافر مخیّر است که نماز را تمام بخواند یا شکسته، از جمله:

- «مسجد کوفه» که حکم در تمام مسجد جاری است و تفاوتی میان بخش قدیم و قسمت توسعه یافته امروز نیست.

- «حرم حضرت سید الشّہداء (علیهم السلام)» که منظور زیر گنبد ورواق هاست (فقط رواق های قدیم و ساختمان های قدیم، و رواق جدید و حیاط و صحن را شامل نمی شود).

۵۸. نماز افرادی که حدائق یکماه کامل در عراق اقامت دارند

سؤال: نماز افرادی که تمام ماه محرم و صفر یا قسمت عمده این دو ماه یا یک ماه صفر را در عراق حضور دارند و در واقع به صورت مستمر بین شهرهایی که اماکن متبرکه و حرم‌های مطهر در آن‌هاست، تردد می‌کنند، چه حکمی دارد؟

پاسخ: در فرض سؤال، چنانچه کثیر السفر نباشند نماز آن‌ها شکسته است، مگر این که حدائق ده روز پشت سرهم یکجا بمانند، که در این مدت نماز کامل است.

در یکی از این چهار حالت، کثیر السفر می‌شود و نماز و روزه‌اش در بین راه و مقصد کامل است: ۱. در مدت زمان یک ماه، هر روز (هرچند بدون جمعه‌ها) رفت و آمد کند. ۲. در مدت زمان ۴۵ روز، ۵ روز در هفته رفت و آمد کند. ۳. در مدت زمان دو

ماه و بیشتر، حداقل سه روز در هفته (یا ۱۲ روز در ماه) رفت و آمد کند. ۴. در مدت حداقل دو ماه و کمتر از دو سال، حداقل سه روز در هفته در جایی بماند.

۵۹. نماز افرادی که ده روز در عراق اقامت دارند

سؤال: نماز افرادی که به مدت ده روز در عراق حضور دارند چه حکمی دارد؟

پاسخ: در صورتی که ده روز پشت سرهم یکجا بمانند، نمازشان کامل است.

۶۰. بیدار کردن همراهان برای اقامه نماز

سؤال: بیدار کردن همراهان برای نماز جائز است؟
پاسخ: در صورتی که بیدار نکردن باعث وهن نماز شود و یا از شما خواسته باشند که آنها را بیدار کنید، باید این کار را انجام دهید.

۶۱. نیت نماز مسافر

سؤال: در مسافت، نمازهای شکسته را به چه نیتی باید بخوانیم، مثلاً بگوییم: چهار رکعت نماز ظهر، یا دو رکعت نماز ظهر، یا چهار رکعت نماز ظهر شکسته؟

پاسخ: به زبان آوردن نیت نماز لازم نیست. بنابراین، هنگامی که

مسافر برای خواندن نماز ظهر یا عصر یا عشا به نماز می‌ایستد و تکبیر می‌گوید و به قصد قربت، نماز را دو رکعتی می‌خواند، صحیح است؛ ولی اگر بخواهد نیت را به زبان آورد، می‌تواند بگوید: «نماز ظهر به جا می‌آورم، قربة‌الى الله» یا «دو رکعت نماز ظهر به جا می‌آورم، قربة‌الى الله» یا «نماز ظهر شکسته به جا می‌آورم، قربة‌الى الله».

۶۲. ایستادن مسافر در صف اول جماعت

سؤال: آیا شخصی که مسافر است می‌تواند در صف اول جماعت باشد؟

پاسخ: سزاوار است در صفحه‌های بعدی بایستد.

در ضمن، اگر یک یا چند قدم میان امام و مأمورین با یکدیگر فاصله باشد، به طوری که به آن جماعت گویند مانعی ندارد، بنابراین فاصله شدن یک یا دو نفر که نماز نمی‌خوانند مانعی ندارد، ولی مستحب است صفووف کاملاً به یکدیگر متصل باشد.

۶۳. اقتدای مسافر به حاضر

سؤال: اقتدای فردی که مسافر است (نماز او شکسته است) به امامی که نماز او کامل است چه حکمی دارد؟

پاسخ: اقتدا کردن کراحت دارد، البته منظور از کراحت در

اینجا کمتر بودن ثواب است، و گرنه نماز جماعت در هر صورت ثواب دارد.

۶۴. تعطیل کردن زیارت و عزاداری برای اقامه نماز جماعت

سؤال: در ایام عزاداری‌های مهم (مانند تاسوعا و عاشورا و ۲۸ صفر) که مردم هنگام نماز ظهر و عصر در نهایت شور عزاداری هستند، عزاداری تعطیل و نماز جماعت برپا می‌شود؛ آیا از لحاظ شرعی جایز است که عزاداری سیدالشهدا (که بقای اسلام و تشییع متوقف بر آن، و یکی از مهم‌ترین فرایض است) تعطیل شود و از شور بیفتد و وقت آن فوت شود و نماز جماعت که وقت آن وسیع است اقامه گردد؟

پاسخ: با توجه به اهمیت فوق العاده‌ای که نماز، به ویژه به صورت جماعت دارد، چند دقیقه تعطیل کردن زیارت یا عزاداری برای نماز اشکالی ندارد، بلکه کار خوبی است، خداوند از شما قبول فرماید!

۶۵. اتصال در نماز جماعی که برخی از مأمورین مسافرند

سؤال: در مکان‌هایی مانند حرم که مسافران نیز در نماز جماعت شرکت دارند و بعد از رکعت دوم سلام داده و نمازشان را تمام می‌کنند، ادامه نماز به جماعت، بعد از قطع اتصال صحیح است یا

خود به خود فرادا می شود و آیا اتصال مجدد بعد از اقتدای آنها پیش

از رکوع رکعت سوم برقرار نمی گردد؟

پاسخ: جماعت کسانی که اتصال آنها قطع شده، خود به خود

تبديل به فرادا می شود و به صورت فرادا صحیح است و اتصال

بعدی فایده‌ای ندارد.

۶۶. قرار گرفتن قسمتی از صف مردان پشت صف زنان

سؤال: اگر براثر شلوغی، صف جماعت مردان به گونه‌ای طولانی

باشد که قسمتی از آن پشت سر صف زنان قرار گیرد، نماز آنها چه

حکمی دارد؟

پاسخ: در صورتی که فاصله صف مردان از جلو با صف زنان

کمتر از ۵ متر باشد نماز آنان باطل است، مگر در جاهایی که از دحام

زیاد است، مانند حرم پیامبر ﷺ و حرم امام رضا علیهم السلام و مصلاهای

نماز جمعه و مانند آن.

۶۷. اولویت نماز در مراسم پیاده روی

سؤال: در مراسم پیاده روی اربعین آیا افراد مجاز هستند بدون

اعتنای به اذان و نماز با وجود برپایی نمازهای جماعت در اکثر

موکب‌ها، همچنان به پیاده روی ادامه دهند به این قصد که نمازشان

را در مقصد مورد نظر می خوانند؟

پاسخ: احترام نماز اولویت دارد.

۶۸. نماز کسی که از غیر قانونی بودن سفر بدون ویزا اطلاع ندارد

سؤال: آیا نمازهایی که شخص، بدون اطلاع از غیر قانونی بودن سفر خود، در عراق خوانده، قضا دارد؟

پاسخ: در صورتی که اطلاعی از حرام بودن سفر بدون ویزا به عراق نداشته و حکم را نمی‌دانسته، نمازهای چهار رکعتی‌ای که شکسته خوانده، قضا ندارد.

روزه در سفر زیارتی

۶۹. روزه گرفتن در روز اربعین

سؤال: روزه گرفتن در روز اربعین برای زائران و مسافران اربعین چه حکمی دارد؟

پاسخ: در سفر نمی‌توان روزه گرفت، اما روزه گرفتن در این روز برای افرادی که مسافر نیستند مستحب است.

۷۰. نذر روزه روز اربعین

سؤال: آیا فردی که قصد دارد به پیاده روی اربعین برود می‌تواند نذر کند که در روز اربعین روزه بگیرد؟

پاسخ: اگر نذر کند در سفر روزه بگیرد یا فلان روز را روزه بگیرد، چه در سفر باشد، چه در وطن، این نذر اشکال دارد.

نذورات

۷۱. نحوه مصرف نذر برای حرم یا امام علیهم السلام

سؤال: نذری که برای حرم امامان و امامزادگان یا خود امام و امامزاده شده است، چگونه باید مصرف شود؟

پاسخ: اگر چیزی برای حرم یکی از امامان یا امامزادگان نذر کند، باید آن را به مصارف حرم برساند، از قبیل تعمیرات و فرش و روشنایی و خدمتی که مشغول خدمت هستند و مانند آن، ولی اگر چیزی برای خود امام یا امامزاده نذر کرده، بی آن که نام حرم را ببرد، می‌تواند علاوه بر اموری که ذکر شد، برای مجالس عزاداری و سوگواری یا نشر آثار آن بزرگواران، یا کمک به زوار آنها یا هر کار دیگری که نسبتی با آنها دارد مصرف کند.

۷۲. نذر صحیح برای عزاداری

سؤال: روش نذر صحیح برای مراسم بزر عزاداری امام حسین علیه السلام چگونه است؟

پاسخ: باید نذر کنند که برای رضای خدا به مراسم حسینی، فلان کمک را می‌کنند، و نذر برای پرچم و امثال آن صحیح نیست، بلکه باید برای خدا و به قصد کمک به عزای صاحب پرچم، یعنی امام حسین علیه السلام و یارانش باشد.

۷۳. تغییر نذر

سؤال: آیا می‌توان نذر را تغییر داد؟

پاسخ: چنانچه صیغه نذر را - به هر زبانی - خوانده باشد (مثلاً گفته باشد: نذر می‌کنم اگر حاجتم را گرفتم فلان کار را انجام دهم) جایز نیست و اگر نخوانده است مانع ندارد.

۷۴. ناتوانی در عمل به نذر

سؤال: وظیفه کسی که توانایی انجام نذر را ندارد چیست؟

پاسخ: اگر شخصی قادر به ادای نذر نیست، هر مقدار که می‌تواند، به آن عمل کند، یا کاری را که نزدیک و شبیه آن باشد انجام دهد و اگر اصلاً قادر به انجام آن نیست، از او ساقط می‌شود.

۷۵. نذرهای سنگین

سؤال: آیا این صحیح است که مورد نذر حتماً باید امر مهم و طولانی مدت باشد؟

پاسخ: نذرهای مقطعي و محدود مانع ندارد، ولی نذرهای سنگين و طولاني مکروه است چرا که مشکلات مهمی در زندگی ايجاد می‌کند و اگر آن قدر سنگين باشد که رجحان شرعی نداشته باشد باطل است، برای مثال: نذر کند که تمام عمرش را روزه بگيرد یا ۱۰ ميليون صلوات بفرستد. در چنین مواردي نذر منعقد نمي‌شود.

۷۶. نذر برای دیگران

سؤال: آیا می‌توان برای دیگران نذر کرد؟ مثلاً بگوییم: اگر فلان حاجت من یا فلان فرد برآورده شد آن فرد این کار را انجام دهد؟ پاسخ: هیچ شخصی نمی‌تواند با نذرکردن، کاری را بر دیگران واجب کند، و چنین نذرها باطل است.

۷۷. فراموشی نذر

سؤال: اگر کسی نوع یا مقدار نذر را فراموش کرده باشد، تکلیفش چیست؟
پاسخ: در صورتی که نوع نذر را فراموش کرده باشد و یا بین چند مورد شک دارد و نمی‌تواند احتیاط کند و به تمام موارد عمل نماید، بین مواردی که احتمال می‌دهد، قرعه می‌زنند و طبق آن عمل می‌کنند. در صورت شک یا فراموشی مقدار نذر، آن مقدار که یقینی است، به جا آورده.

۷۸. نذر زن بدون اجازه شوهر

سؤال: آیا زن باید برای نذر کردن از همسرش اجازه بگیرد؟
پاسخ: نذر زن اگر مزاحم حقوق شوهر باشد بی اجازه او باطل است و اگر مزاحم نباشد احتیاط مستحب این است که با اجازه او باشد.

۷۹. نذر شمع

سؤال: آیا نذر شمع صحیح است؟

پاسخ: با توجه به این که در گذشته روشنایی اماکن و امامزاده‌ها با شمع بوده و اکنون این مطلب از بین رفته، نذر شمع رجحانی ندارد.

۸۰. شک در محل مصرف نذر

سؤال: شخصی نذری کرده و مقدار نذر را می‌داند، ولی در مورد محل و مکان مصرف نذر، بین یکی از این سه مکان مردد است: حرم امام حسین علیه السلام، حرم حضرت عباس علیه السلام و حرم امیرالمؤمنین علی علیه السلام، تکلیف این شخص چیست؟

پاسخ: اگر مبلغ نذر جزئی است، احتیاط این است که در هر یک از سه مکان، آن مقدار را مصرف کند و اگر مبلغ و مقدار قابل توجهی است، می‌تواند قرعه بزند و مطابق آن عمل کند.

۸۱. استفاده از نذورات موکب‌ها برای فرستادن خدمه به زیارت

سؤال: در اربعین حسینی در موکب‌هایی که در نجف، کربلا و مسیر حرکت زائران حسینی برپا می‌شود، تعدادی از زائران به عنوان خدمه به صورت ثابت خدمت‌رسانی می‌کنند. از آنجا که بیشتر این افراد از اقسام کم درآمد بوده و از طرفی زائر اربعین نیز محسوب می‌شوند، آیا می‌توان برای تهیه ویزا و هزینه رفت

وبرگشت آنها، از نذورات مردمی، که برای مراسم اربعین حسینی
اهدا می‌شود استفاده کرد؟
پاسخ: اشکالی ندارد.

۸۲ سپرده‌گذاری باقی‌مانده نذورات مردمی

سؤال: من با چند نفر از دوستان برای ایام اربعین پولی را جمع
کرده‌ایم که مقداری از آن باقی مانده و تا اربعین دیگر بلااستفاده
است و فقط به شرط استفاده در اربعین جمع شده است؛

۱. آیا می‌شود این پول را به عنوان سپرده در بانک گذاشت و از
سود حاصل از آن برای اربعین سال دیگر استفاده کرد؟

۲. آیا می‌توان آن را در حساب قرض الحسنَه بانک گذاشت؟

پاسخ: در همان روز و شب اربعین در مناطق دیگر مصرف شود
و تأخیر نشود و اگر ممکن نبود، در محل مطمئنی بگذارند.

۸۳ مصرف باقی‌مانده نذورات اربعین

سؤال: مقداری پول و اجناس که مردم برای برگزاری مراسم
اربعین نذر کرده‌اند، باقی مانده است، وظیفه ما چیست؟

پاسخ: نذورات اضافه را براساس نزدیک‌ترین روش به آنچه
نذر کرده‌اند صرف کنند و در مورد نذورات فاسد شدنی می‌توانند
در مجالس دیگر مصرف کنید و اگر آنها هم نیاز ندارند، آن را

بفروشید و پول آن را در مجالس عزاداری آینده در همان مکان صرف کنید.

۸۴ مصرف باقی مانده هدایای اربعین

سؤال: مقداری پول و اجناس که مردم برای برگزاری مراسم اربعین اهدا کرده‌اند، باقی مانده است، وظیفه ما چیست؟
پاسخ: در همان روز و شب اربعین در مناطق دیگر مصرف شود و تأخیر نشود و اگر ممکن نبود، در محل مطمئنی بگذارند.

۸۵ نذر برای موکبی که بعداً منحل شد

سؤال: اگر شخصی نذر شرعی کرده باشد که به موکبی خاص کمک نماید، اما آن موکب منحل شده و برپا نگردد، وظیفه شخص چیست؟
آیا نذر او ساقط است یا باید به موکب‌های دیگر کمک کند؟
پاسخ: نذر او ساقط است.

اموال حرم

۸۶ خارج کردن مهر یا قرآن از حرم الهمه معصوم ﷺ
سؤال: بردن مهر یا قرآن یا کتاب دعا از حرم مطهر برای تبرک چه حکمی دارد؟
پاسخ: این کار جایز نیست و باید به صورت جدی اجتناب شود.

۸۷. گرو نگه داشتن اموال حرم ائمه معصوم علیهم السلام برای گرفتن حاجت

سؤال: فردی حاجتی دارد و عده‌ای به او گفته‌اند که از حرم ائمه معصوم علیهم السلام چیزی مانند تسبیح یا مهر بردار و به عنوان گرو نگه دار تا زمانی که حاجت بگیری و بعد، چند برابر آن را برای حرم خریداری کن؛ آیا این کار صحیح است؟

پاسخ: این کار جایز نیست و چنین چیزی در شرع وارد نشده است. برای گرفتن حاجت، به خود ائمه معصوم علیهم السلام متول شوند و سعی کنند تمام نمازها، بهویژه نماز صبح را اول وقت به جا آورند و پس از نماز صبح دست راست را بر سینه نهاده، هفتاد مرتبه ذکر «یا فتاح» را تکرار کنند، سپس ۱۱۰ مرتبه صلوات بفرستند و گاهی نیز ذکر «لا حول و لا قوة الا بالله» را تکرار نمایند و هر روز، هر چند به مقدار کم، صدقه دهند. ما نیز برای حل مشکل شیعیان دعا می‌کنیم.

۸۸. وظیفه افرادی که مهر یا تسبیح را از اماکن موقوفه خارج کرده‌اند

سؤال: حکم افرادی که مهر یا تسبیح یا دیگر چیزهای وقف شده برای مسجدی را بر می‌دارند، چیست؟

پاسخ: چنانچه می‌توانند، هر طور شده، حتی با کمک افراد دیگر آن را بازگردانند، ولی اگر به هیچ عنوان ممکن نیست، قرار دادن در مسجد دیگری برای استفاده در همان مورد اولویت دارد.

اموال گم شده

۸۹. استفاده از کفشهایی که جای کفش برده شده جامانده است

سؤال: در سفر اربعین کفش‌هایم را در حرم برداشته بودند و کفشهایی شبیه کفش خودم به جا مانده بود و من آن را پوشیدم. اکنون تکلیف بمنه چیست؟

پاسخ: هرگاه کفش کسی را ببرند و کفش دیگری به جای آن بگذارند، چنانچه بداند کفشهایی که مانده مال کسی است که کفش او را برده و این کار به عمد انجام شده و دستری به آن شخص نیست، می‌تواند آن را به جای کفش خود بردارد و چنانچه دستری به حاکم شرع دارد، از او اجازه بگیرد و هرگاه قیمت آن از کفش خودش بیشتر باشد، باید هر وقت صاحب آن پیدا شد زیادی قیمت را به او بدهد و اگر از پیدا شدن او مأیوس شود زیادی را از طرف صاحبیش صدقه دهد، ولی اگر یقین دارد یا احتمال می‌دهد کفشهایی که مانده مال کسی نیست که کفش او را برده، چنانچه از پیدا کردن صاحب آن مأیوس باشد باید آن را صدقه دهد.

۹۰. اشیای گم شده بدون نشانه

سؤال: اگر در مسیر سفر اربعین، برای مثال، در موكب‌ها یا بین راه، شیئی را پیدا کردیم که نشانه و علامتی ندارد تا بدانیم متعلق به کیست، تکلیف چیست؟

پاسخ: اگر نشانه‌ای ندارد که با آن صاحبیش معلوم شود احتیاط واجب آن است که از طرف صاحبیش آن را صدقه دهد و اگر خود او مستحق است می‌تواند بردارد و اگر مال مهمی باشد احتیاط آن است که از حاکم شرع اجازه بگیرد.

۹۱. اشیای گم شده با نشانه

سؤال: اگر در سفر اربعین، مثلاً در موكب‌ها یا بین راه، شیئی را پیدا کردیم که نشانه‌ای دارد تا صاحبیش را پیدا کنیم، تکلیف چیست؟

پاسخ: اگر نشانه‌ای دارد که با آن صاحبیش معلوم شود، ولی قیمت آن کمتر از یک درهم (دو و نیم گرم نقره، معادل حدود ۵ هزار تومان) است، چنانچه صاحبیش معلوم باشد نمی‌تواند بدون رضایت او بردارد و اگر صاحبیش معلوم نباشد می‌تواند بردارد و تملک کند. اما اگر قیمت‌ش به اندازه یک درهم یا بیشتر است، باید برای یافتن صاحبیش به مدت یک‌سال تلاش و کوشش کند، چنانچه در این بین، از یافتن صاحبیش مأیوس شد می‌تواند آن شیء و یا معادل مبلغ آن را به نیت صاحب اصلی به فقیری صدقه دهد.

متفرقه

۹۲. اسراف در مراسم اربعین

سؤال: گاهی در مراسم اربعین دیده می‌شود که برخی افراد چند

پرس غذا را از یک موکب یا موکب‌های مختلف دریافت می‌کنند، و معمولاً قسمت عمده این غذاها دور ریخته می‌شود. این کار چه حکمی دارد؟

پاسخ: هرگونه اسراف در این سفر، مانند موقع دیگر، از نظر شرعی حرام است.

۹۳. تکلیف مدیر کاروان درباره زیارت قبل از اربعین بهدلیل ازدحام
سوال: مدیر کاروان پیاده اربعین حسینی هستم. اگر هنگام ثبت‌نام گفته باشیم که روز اربعین کربلا هستیم یا زائران به این نیت ثبت‌نام کرده باشند، و قبل از اربعین وارد کربلا شویم آیا مانند تا روز اربعین برای زیارت اربعین ضروری است، یا بهدلیل ازدحام جمعیت در کربلا، می‌شود قبل از اربعین زیارت انجام داد و به ایران بازگشت؟

پاسخ: در صورتی که اجتماع آن‌ها در یک روز، سبب مشکلاتی می‌شود و نیت زائر، واقعاً درک اربعین باشد، ثواب اربعین را دارد. بنابراین در صورت رضایت افراد کاروان، مانع ندارد.

۹۴. توهین پلیس به زائران
سوال: توهین و زدن زائران امام حسین علیه السلام توسط پلیس چه حکمی دارد؟

پاسخ: زائران حضرت سید الشهداء^{علیه السلام} محترم‌اند و باید احترام آنها را حفظ کرد، ولی خود زائران نیز باید احترام خود را حفظ کرده و بدون ویزا نروند.

۹۵. بیمه زائران اربعین

سؤال: با توجه به وجود مخاطرات و تهدیدات پیش روی زائران حضرت ابا عبدالله الحسین^{علیه السلام} در مراسم اربعین حسینی و با عنایت به اشتیاق وافر دوستداران آن حضرت به شرکت در این گردهمایی عظیم، خواهشمند است نظر معظم له را در خصوص بیمه زوار اربعین بیان فرماید.

پاسخ: اگر بیمه عادلانه باشد کار خوبی است، ولی بیمه عادلانه این است که حوادثی که تخمین زده می‌شود، بیش از مجموع مبلغی که می‌گیرند هزینه نداشته باشد، ولی معروف است که آنچه می‌گیرند، بیشتر است؛ سزاوار است مسئولان به مردم شفاف و صادقانه پاسخ گویند.

۹۶. پوشیدن لباس سیاه تا اربعین

سؤال: آیا پوشیدن لباس سیاه تا اربعین مستحب است؟

پاسخ: به عنوان تعظیم شعائر مانع ندارد.

۹۷. اجرای سرود با آهنگ غیرلهوی در حیاط حرم

سؤال: اجرای سرود با آهنگ غیرلهوی در حیاط حرم مطهر، مثلاً

برای معصومین علیهم السلام و یادبود شهدا چه حکمی دارد؟

پاسخ: استفاده از انواع آهنگ و ابزار موسیقی در مساجد،

حسینیه‌ها و حرم معصومان علیهم السلام اشکال دارد.

۹۸. برداشتن اجناس از مغازه‌ها در مسیر پیاده‌روی

سؤال: در مسیر پیاده‌روی اربعین برخی زوار کالاهایی از

غازه‌های بین راه بر می‌دارند بدون اینکه مبلغ آن را بپردازنند. این

کار چه حکمی دارد؟

پاسخ: تا زمانی که یقین به رایگان بودن اجناس ندارند باید مبلغ

آن را بپردازنند.

۹۹. استفاده از وسائل نقلیه کرایه‌ای

سؤال: در مراسم اربعین، برخی عراقی‌ها با وسائل نقلیه خود

به صورت رایگان اقدام به جابه‌جایی زائران می‌نمایند و در این بین

برخی زوار از تاکسی‌ها و اتوبوی‌های مسافرکش استفاده کرده و از

دادن کرایه به آنها خودداری می‌نمایند. این کار چه حکمی دارد؟

پاسخ: باید کرایه آنها را بپردازنند.

۱۰۰. کار در روز اربعین

سؤال: کار کردن در روز اربعین ایرادی دارد؟

پاسخ: کار کردن در این روز حرام نیست، اما مناسب است زمانی را جهت شرکت در عزاداری اختصاص دهید.

۱۰۱. اسباب‌کشی در ایام اربعین

سؤال: آیا اسباب‌کشی در ایام اربعین اشکالی دارد، یا نوعی بی‌احترامی محسوب می‌شود؟

پاسخ: مانعی ندارد، اما بهتر است قبل از انجام آن در این ماه، مقداری صدقه دهید.

۱۰۲. صحت اعمال در صورت ترک واجبات

سؤال: افرادی هستند که ادعای مسلمانی دارند و انفاق و احسان می‌کنند و در ایام محرم، سوگواری و عزاداری کرده و نذری می‌دهند، ولی نمازهای روزانه خود را نمی‌خوانند. آیا اعمال آنها صحیح بوده و مورد قبول حق تعالیٰ قرار می‌گیرد؟

پاسخ: اعمالشان باطل نیست، ولی کم‌ارزش است.

۱۰۳. بستن نخ به اماکن متبرکه

سؤال: بستن نخ به ضريح امامان معصوم علیهم السلام و درهای حرم و مساجد چه حکمی دارد؟

پاسخ: این کار جزء خرافات است، از آن بپرهیزید.

۱۰۴. قمه‌زنی

سؤال: قمه زدن و یا زنجیر زدن با زنجیری که چاقو یا تیغ دارد و منجر به زخمی شدن بدن و جاری شدن خون می‌گردد، چه حکمی دارد؟

پاسخ: عزاداری خامس آل عباد^{علیهم السلام} از مهم‌ترین شعائر دینی، و رمزبقاء تشیع است و باید هرچه باشکوه‌تر برگزار شود. شکی نیست کسانی که قمه می‌زنند به خاطر احساسات مذهبی و عشق به امام حسین^{علیه السلام} است، ولی باید توجه داشت که این کار در حال حاضر خسارات بسیاری بر ما وارد کرده و دشمنان به وسیله آن سعی دارند شیعه را در جهان، منفور کنند. بنابراین در این زمان لازم است از این کار خودداری شود. به طور کلی، آسیب رساندن به بدن و آنچه سبب وهن مذهب باشد جایز نیست، چه از طریق قمه‌زنی باشد و چه زنجیرهای تیغ دار. به جای این کار، خون خود را به مراکز اهدای خون دهند، ما نیز برای همه آنها دعا می‌کنیم.

۱۰۵. وهن مذهب

سؤال: منظور از «وهن مذهب» که در عزاداری و قمه‌زنی گفته می‌شود، چیست؟

پاسخ: یعنی به مذهب توهین شود و آن را در نظرها کوچک کند.

توصیه‌ها

۱۰۶. اصرار برای رساندن دست به ضریح

سؤال: برخی از زوار اصرار دارند که دست خود را به ضریح حرم مطهر برسانند حتی اگر جمعیت زیادی اطراف ضریح باشد، آیا این کار صحیح است؟ معظم له چه توصیه‌ای برای این اشخاص دارد؟

پاسخ: بهتر است اصراری بر این کار نداشته باشند.

۱۰۷. گرانی در ایام زیارت اربعین

سؤال: چرا با گرانی‌هایی که در آستانه و ایام اربعین رخ می‌دهد، مانند کرایه اتوبوس یا هزینه ویزا و پاسپورت، برخورد نمی‌شود؟
مرجع عالی قدر! اقدامی کنید!

پاسخ: شکی نیست که دولت باید تا آنجاکه ممکن است رعایت حال زوار را بنماید، اما توجه داشته باشید که زیارت اربعین هزینه‌های زیادی نیز برای دولت دارد.

۱۰۸. ویزگی‌های مجالس عزاداری

سؤال: عزاداری مطلوب برای اهل بیت علیهم السلام چه ویزگی‌هایی دارد؟
پاسخ: در این مراسم قبل از هر چیز باید خطبای محترم و مددحان عزیز، اهداف سالار شهیدان علیهم السلام و یاران شجاعش را از

این قیام خونین تشریح کنند، سپس به سوگواری بپردازند، عزاداری‌ها باید به همان شکل ستّی و خالی از پیرایه و با خلوص نیت انجام شود.

ولی عزاداران محترم (خطبا و مداعان و آحاد مردم سوگوار) باید از سه کار پرهیز کنند:

الف) کلمات غلوامیز که ائمّه هدی ﷺ یا بزرگان شهدا را هم ردیف خداوند قرار می‌دهد. ب) اعمالی که سبب وهن مذهب در نظر دوست و دشمن می‌شود. ج) رسانیدن آسیب جدی به بدن. و سزاوار است مداعان عزیز مانند خطبای محترم، دوره آموزشی داشته باشند و از روش‌های ستّی پیروی کنند.

۱۰۹. توصیهٔ معظم له به عزاداران

سؤال: شکی نیست که عزاداری برای حضرت سیدالشّهداء علیه السلام مایه افتخار همهٔ ما شیعیان است، ولی بعضی دربارهٔ نحوه عزاداری سؤالاتی می‌کنند و گروهی از دشمنان سعی می‌نمایند با شایعه پراکنی، میان عزاداران اختلاف ایجاد کنند. تقاضا می‌شود به‌طور شفّاف نحوه عزاداری آن سرور آزادگان را برای ما روشن فرماید. پاسخ: به‌یقین مراسم باعظمت حسینی از افضل شعائر اسلامی است که از ائمّه اهل بیت علیهم السلام به ما رسیده و شاید هنوز زود است که عظمت عاشورای حسینی را درک نماییم و به عمق آن برسیم.

این مراسم در طول تاریخ، حافظ مذهب ما بوده است. پیروزی انقلاب اسلامی و جنگ تحمیلی و پیروزی حزب الله در جنوب لبنان و موفقیت بزر شیعیان عراق، همه در سایه آن صورت گرفت و اگر این عاشوراها و عزاداری‌ها نبود امروز ایران، عراق و لبنان رنگ دیگری داشتند.

جادبه این مراسم به قدری است که هر سال، جمعیت چندین میلیونی زائران حسینی در اربعین در تاریخ کربلا ثبت می‌شود. اینجانب هنگامی که صحنه تکان دهنده حرکت زوار را دیدم که با پای برخene و همراه کودکان خردسال و شیرخوار به‌سوی آن مقصد عاشقان در حرکت‌اند، آرزو کردم که ای کاش من نیز در میان آنها بودم.

به همین دلیل دشمنان می‌کوشند آن را تضعیف یا کم‌رنگ کنند یا با خرافات بی‌امیزند و از عظمت آن بکاهند، که در این راستا لازم می‌دانم همه عزیزان را به نکات زیر توجه دهم:

۱. ما در زمانی زندگی می‌کنیم که بیش از هر زمان دیگر، به وحدت و آرامش نیاز داریم. کشورهای اروپایی دست به دست هم داده‌اند که به ساحت قدس پیامبر اسلام ﷺ اهانت کنند. اسرائیل پیوسته مسلمانان فلسطین را به خاک و خون می‌کشد و با کمک آمریکا، برای نابودی حزب الله در لبنان نقشه طرح می‌کند. در عراق، همه روزه برادران و خواهران ما به دست وهابیان

متعصب شهید می‌شوند و ابرقدرت‌ها بر ضد کشور ما، تنها حکومت اسلامی شیعه در جهان، شب و روز توطئه می‌کنند. کدام عقلی اجازه می‌دهد که در چنین شرایطی به شایعات دامن بزنیم و اختلاف تازه‌ای بیفکنیم و آب به آسیاب دشمن بریزیم و از مقابله با آن خطرات عظیم دور بمانیم؟

۲. البته به کوری چشم دشمنان، مراسم عزاداری باید با شوروشکوه هرچه تمام‌ترو در اوج عظمت و هر سال بهتر از سابق برگزار شود. و هر کاری که عظمت این مراسم را مخدوش می‌کند محکوم گردد. محال است کسی شیعه باشد و خواهان عظمت این مراسم نباشد. اما نحوه عزاداری‌ها، باید به همان صورت سنتی و براساس دستورات ائمه هدی علیهم السلام با راهنمایی علمای محترم بلاد صورت گیرد و پرچم‌های حسینی همه جا در اهتزاز باشد. دسته‌جات سینه‌زنی و زنجیرزنی با نظم و شکوه، در هر کوی و بروز به راه افتاد، ولی مراقب باشند افراد نا‌آگاه تعییرات کفرآمیز و آمیخته با غلو بر زبان جاری نکنند و عزاداران آسیب جدی به بدن خود نرسانند. و کاری که در نظر عموم مردم موجب وهن مذهب است انجام ندهند تا بهانه به دست دشمن نیفتند و بدخواهان مأیوس شوند.

۳. سزاوار است خطبای محترم در خطابه‌های خود و مذاحان عزیز در اشعار حماسی و شورانگیز خویش، برای وحدت صفوف بکوشند و اهداف سید مظلومان و سالار شهیدان را که «دادن آگاهی

به مردم و نشر احکام قرآن، کسب عزّت، شرف، آزادی، امری به معروف و مبارزه با ظلم و فساد) است، روشن سازند، و چه خوب است که این اهداف با شواهد تاریخی در کتب درسی مدارس و دانشگاهها ثبت شود و جوانان عزیز، مصدق زنده «عارفاً بحقه» گردند.

۴. اینجانب به سهم خود از تمام کسانی که در این دو ماه عزیز دسته‌جات و مجالس حسینی را با روش‌های مختلف گرم نگاه می‌دارند و در این راه زحمت‌ها می‌کشند تشکر می‌کنم و سربلندی ملت عزیزمان را در سایه لطف خداوند وزیر لوای پرافتخار سالار شهیدان و توجّهات و عنایات حضرت ولی عصر - ارواحنا فداء - از خداوند متعال خواهانم و از همه می‌خواهم که مراقب باشند کاری انجام نشود که عظمت مراسم عزاداری بسیار باشکوه امسال، با دامن‌زدن به اختلافات، تلخ گردد و دشمنان ما شاد شوند.

۱۱۰. توصیه به مدادحان

سؤال: چه توصیه‌ای به مدادحان در مورد کیفیّت اشعار، نوحه‌ها و مدیحه‌سرایی مناسب شئونات اهل بیت علیهم السلام دارید؟
پاسخ: عزاداری ائمّه اطهار علیهم السلام، به ویژه خامس آل عباس علیهم السلام، از افضل قربات است، و سرودن و خواندن اشعاری که حاکی از مظلومیّت و زحمات و فداکاری آن حضرات باشد کار بسیار خوبی است، ولی باید از هرگونه کاری که باعث هتك حرمت آن

بزرگواران می‌شود و موجب وهن مذهب در نظر دیگران می‌گردد و یا به بدن آسیب می‌رساند پرهیز شود. همچنین تعبیراتی که در عرف، توهین‌آمیز است، مانند نسبت دادن سگ به خود، یا صدای حیوانات درآوردن، هیچ‌کدام مناسب مجالس عزاداری نیست. باید به همه نصیحت کنند که از این امور، که باعث وهن این مراسم بزر می‌شود و موجب ناراحتی حضرت بقیة الله - عجل الله تعالى فرجه الشّریف - می‌گردد، پرهیز کنند.

بیانیه‌های اربعین

۱۱۱. خطاب به مردم عراق

اربعین در کربلا، پایگاه ایثار و حریت و شهادت، در طول تاریخ کربلا بی‌نظیر است و اجتماع پرشور و باشکوه آن غیر قابل توصیف است. در این اربعین مسلمانان غیور از سراسر عراق از مرد و زن و کودک و جوان، علاقه مذهبی و عشق خود را به امام حسین علیه السلام به نمایش گذاشتند و دوست و دشمن را به حریت انداده‌اند. آفرین بر شما فرزندان عراق، فرزندان اسلام و فرزندان باوفای سالار شهیدان امام حسین علیه السلام.

به یقین این اجتماع پرشور شما دلیل بر وحدت صفوف و نشانه بیداری روح حریت و اخوت اسلامی شمامست و موجب یأس دشمن از سیطره بر کشور عزیز عراق است. بحمد الله ملت مسلمان

عراق بعد از دهها سال حکومت جبار و بی‌رحم بعثیان، آزادی خود را بازیافت.

ضمن تبریک این آزادی امیدواریم به هوش باشند تا اجانب و بیگانگان یا عوامل آنها بر جای جباران سابق ننشینند، و حکومتی آزاد و مستقل در سایه ارزش‌های اسلامی و روحانیت عزیز عراق به دست فرزندان غیور این آب و خاک تشکیل شود، همان‌گونه که امیدواریم حوزه علمیه نجف اشرف، شوکت خود را در سایه مراجع معظم نجف و علما و فضلای آن بازیابد و همچون سابق نورافشانی کند. دعای همه ما بدرقه راه شما، و پیروزی شما را از خداوند بزر خواهانیم.

۱۱۲. در آستانه اربعین

حضرت آیت الله العظمی مکارم شیرازی در تاریخ ۱۳۹۳/۹/۱۹ در ابتدای درس خارج فقه خود در مسجد اعظم قم گفتند: پیامبر اسلام می‌فرمایند: کسی که بابی از علم را فرا گیرد تا اسلام را زنده کند، بین او و انبیای الهی در بهشت تنها یک درجه تفاوت است. این حدیث مطالب بسیاری به ما می‌آموزد، از جمله این‌که اسلام گاهی در معرض خطر قرار می‌گیرد، در این هنگام عالمان دین باید قیام کنند و با علم خود برای نجات اسلام بکوشند.

حضرت آیت الله العظمی مکارم شیرازی با بیان این‌که امروز

اسلام از داخل و خارج در معرض خطر است، تصریح کردند: در کدام زمان این همه شبکه‌ها، ماهواره‌ها، رسانه‌ها و فضاهای مجازی این‌گونه بر ضد اسلام فعالیت و تبلیغ می‌کردند؟ در حال حاضر شب و روز هزاران رسانه و سایت بر ضد اسلام تبلیغ می‌کنند و در چنین شرایطی باید بدانیم که ما نیز وظایفی داریم. اسلام این ظرفیت را دارد که با تبلیغ معارفش در هر زمانی زنده باشد، اما مدافعان و مبلغانی می‌خواهد که بتوانند در هر زمانی اسلام را احیا کنند. امروز، اسلام - اعم از اصول و فروع دین و اخلاق - در معرض هجوم دشمنان است، در چنین شرایطی علماء، فضلاً و افرادی که توان تبلیغ دارند، باید در احیای دین بکوشند. معظم له افزودند: برخی می‌گویند با توجه به حجم زیاد تبلیغات دشمن، تأثیر چندانی ندارد، اما ما معتقدیم تأثیر درجاتی دارد و روایات دینی تأکید می‌کند که اگر بدعتی ظاهر شد، بر علمای دین واجب است که علمشان را ظاهر کنند و به دفاع از دین بپردازنند. البته ما معتقدیم که امروز گوش شنوا برای شنیدن اسلام و معارف غنی آن فراوان است، بر فرض که این‌گونه نباشد، باید سکوت را شکست و جواب شباهات را داد.

حضرت آیت الله العظمی مکارم شیرازی نسبت به بروز انحرافات در عزاداری‌ها هشدار دادند: برخی بدعت‌ها به عزاداری امام حسین علیه السلام نیز سایت کرده است؛ برای اصلاح این وضعیت باید عزاداری‌ها را به همان شکل سنتی و اصیل حفظ کرد.

ایشان در بخش دیگری از سخنان خود، شکوه راهپیمایی اربعین حسینی زائران ابا عبدالله علیه السلام را مورد توجه قرار دادند و با بنظری خواندن آن فرمودند: سوگواران حضرت سیدالشهدا علیه السلام از نجف و دیگر نقاط با پای پیاده به سمت کربلای معلی در حرکت هستند و غوغای عجیبی به پا کرده‌اند و باید این را حفظ کرد.

مراقب باشیم مباداً کسانی با بدعت‌ها و برنامه‌های نادرست خود این عظمت و شکوه را زیر سؤال ببرند. مراسم سوگواری امام حسین علیه السلام سرمایه بزرگی است که از آن می‌توان بسیار استفاده کرد؛ ما به چنین سرمایه‌ای افتخار می‌کنیم و معتقدیم که باید با تمام وجود از آن حراست و پاسداری کرد.

بخش دوم:

چهل حدیث در مورد امام حسین علیه السلام

۳۰ حدیث از منابع شیعه

۱۰ حدیث از منابع اهل سنت

فضائل زیارت امام حسین علیه السلام در منابع شیعه

۱. زائر اهل بیت علیهم السلام زائر خداست

عَنْ زَيْدِ الشَّحَامِ قَالَ قُلْتُ لِأَبِي عَبْدِ اللَّهِ علیه السلام مَا لِمَنْ زَارَ رَسُولَ
اللَّهِ علیه السلام قَالَ كَمْنَ زَارَ اللَّهَ عَزَّ وَ جَلَّ فَوْقَ عَرْشِهِ قَالَ قُلْتُ فَمَا لِمَنْ زَارَ
أَحَدًا مِنْكُمْ قَالَ كَمْنَ زَارَ رَسُولَ اللَّهِ علیه السلام.

زید شحام از امام صادق علیه السلام نقل می‌کند که زائر ما اهل بیت،
مانند کسی است که رسول الله علیه السلام را زیارت کرده باشد و زائر
رسول الله علیه السلام زائر خدا در عرش اوست.^۱

۲. وفا کردن به عهد با زیارت قبور ائمه علیهم السلام

عَنِ الْحَسَنِ بْنِ عَلَى الْوَشَاءِ قَالَ سَمِعْتُ أَبَا الْحَسَنِ الرَّضَا علیه السلام يَقُولُ إِنَّ
كُلُّ إِمَامٍ عَاهَدَ فِي عَنْقِ أَوْلَائِهِ وَ شَيْعَتِهِ وَ إِنَّ مِنْ تَسَامِ الْوَفَاءِ بِالْعَهْدِ
وَ حُسْنِ الْأَدَاءِ زِيَارَةَ قُبُورِهِمْ فَمَنْ زَارَهُمْ رَغْبَةً فِي زِيَارَتِهِمْ وَ تَصْدِيقًا بِمَا
رَغَبُوا فِيهِ كَانَتْ أَئْسَنُهُمْ شُفَعَاءَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ.

۱. الكافی، ج ۴، ص ۵۸۵ ح ۵

از حسن بن علی الوشاء روایت شده که گفت: از حضرت ابی الحسن الرضا علیه السلام شنیدم که می فرمود: همانا برای هر امامی عهدی است بر گردن دوستان و شیعیان خود، و زیارت قبور ائمه، تمام کردن وفا به عهد، و نیکو ادا کردن حق ایشان است، پس هر کس ایشان را از روی میل و رغبت در زیارت ایشان و از روی تصدیق کردن به آنچه ایشان خواستند، زیارت کند، از کسانی باشد که امامان ایشان در روز قیامت شفیعان آنان باشند.^۱

۳. زائر اهل بیت علیه السلام، زائر پیامبر علیه السلام

عَنْ زَيْدِ الشَّحَامِ قَالَ قُلْتُ لِأَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ مَا لِمَنْ زَارَ أَحَدًا مِنْكُمْ
قَالَ كَمْنَ زَارَ رَسُولَ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ.

از امام صادق علیه السلام سؤال شد: ثواب کسی که یکی از شما اهل بیت را زیارت کند چیست؟ حضرت فرمودند: مانند این است که رسول خدا علیه السلام را زیارت کرده است.^۲

۴. زیارتی بهتر از حج

عَنِ ابْنِ أَبِي يَعْفُورٍ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ قَالَ وَاللَّهِ لَوْ أَنِّي حَدَّثْتُكُمْ
فِي فَضْلِ زِيَارَتِهِ لَتَرَكْتُمُ الْحَجَّ رَأْسًاً وَمَا حَجَّ أَحَدُ وَيَحْكَ أَمَا عِلْمَتَ أَنَّ

۱. عيونأخبارالرضا، ج ۲، ص ۲۶۰، ح ۲۴.

۲. تهذیبالأحكام، ج ۶، ص ۷۹.

الله سُبْحَانَهُ اتَّخَذَ كَرْبَلَاءَ حَرَمًا آمِنًا مُبَارَكًا قَبْلَ أَنْ يَتَّخَذَ مَكَةَ حَرَمًا قَالَ أَبْنُ أَبِي يَعْفُورٍ قَدْ فَرَضَ اللَّهُ عَلَى النَّاسِ حَجَّ الْبَيْتِ وَلَمْ يَذْكُرْ زِيَارَةَ قَبْرِ الْحُسَيْنِ عَلِيهِ السَّلَامُ قَالَ وَإِنْ كَانَ كَذَلِكَ فَإِنَّ هَذَا شَيْءٌ جَعَلَهُ اللَّهُ هَكَذَا أَمَا سَمِعْتَ قَوْلَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيهِ السَّلَامُ إِنَّ بَاطِنَ الْقَدْمِ أَحَقُّ بِالْمَسْعَى مِنْ ظَاهِرِ الْقَدْمِ وَلَكِنَّ اللَّهَ فَرَضَ هَذَا عَلَى الْعِتَادِ أَمَا عَلِمْتَ أَنَّ الْأَحْرَامَ لَوْ كَانَ فِي الْحَرَمِ كَانَ أَفْضَلَ لِأَجْلِ الْحَرَمِ وَلَكِنَّ اللَّهَ صَنَعَ ذَلِكَ فِي غَيْرِ الْحَرَمِ.

از امام صادق علیه السلام روایت شده که فرمود: به خدا قسم! اگر در باره فضیلت زیارت امام حسین علیه السلام با شما سخن می‌گفتیم، بی تردید حج را رها می‌کردید و هیچ‌کدام از شما حج نمی‌رفت! مگر نمی‌دانی که خداوند سبحان قبل از اینکه مکه را حرم خود بگیرد، کربلا را حرم امن و مبارک خود گرفت؟ ابن ابی یعقوب عرضه داشت: خداوند حج بیت الله را بر مردم واجب نمود در حالی که سخنی از زیارت امام حسین علیه السلام نیاورد. حضرت فرمودند: اگر چه همین طور است، اما چرا که این چیزی است که خداوند آن را چنین قرار داده است، اما آیا کلام امیرالمؤمنین علیه السلام را نشنیده‌ای که فرمود: همانا کف پا (باطن قدم) به مسح کشیدن، سزاوارتر از روی پاست، ولی خداوند مسح ظاهر پا را بر بندگان واجب نموده است! آیا نمی‌دانی که احرام بستن اگر در حرم بود، بهتر بود؟ اما خداوند احرام بستن را در غیر حرم مفروض نمود.^۱

۱. وسائل الشیعه، ج ۱۴، ص ۵۱۴.

۱۵. اگر مردم می دانستند...

عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ مُسْلِمٍ عَنْ أَبِي جَعْفَرِ عَلَيْهِ الْكَفَافُ قَالَ لَوْ يَعْلَمُ النَّاسُ مَا فِي زِيَارَةِ
الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ الْكَفَافُ مِنَ الْفَضْلِ لَمَاتُوا شَوْقًا وَ تَقْطَعُتْ أَنفُسُهُمْ عَلَيْهِ حَسَرَاتٍ قُلْتُ
وَمَا فِيهِ قَالَ مَنْ زَارَهُ شَوْقًا إِلَيْهِ كَتَبَ اللَّهُ لَهُ أَلْفَ حَجَّةٍ مُتَقَبَّلَةٍ وَ أَلْفَ عُمْرَةٍ
مَبْرُورَةٍ وَ أَجْرًا أَلْفَ شَهِيدٍ مِنْ شُهَدَاءِ بَدْرٍ وَ أَجْرًا أَلْفَ صَائِمٍ وَ ثَوَابَ أَلْفِ
صَدَقَةٍ مَقْبُولَةٍ وَ ثَوَابَ أَلْفِ نَسَمَةٍ أُرِيدَ بِهَا وَجْهُ اللَّهِ.

محمد بن مسلم از امام باقر علیه السلام روایت کرده که فرمود: اگر مردم می دانستند زیارت امام حسین علیه السلام چقدر فضیلت و ثواب دارد، از شوق می مردند و نفس هایشان از روی حسرت بند می آمد. پرسیدم: چقدر فضیلت دارد؟ حضرت فرمودند: هر کس امام حسین علیه السلام را از روی اشتیاقی که به او دارد زیارت کند، خداوند برایش هزار حج مقبول و هزار عمره مبروره و اجر هزار شهید از شهدای بدرا و اجر هزار روزه دار و ثواب هزار صدقه قبول شده و ثواب آزاد کردن هزار بند را که مراد از آن رضای خدا باشد، می نویسد.^۱

۱۶. برکت در روزی و طول عمر

عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ مُسْلِمٍ عَنْ أَبِي جَعْفَرِ عَلَيْهِ الْكَفَافُ قَالَ مُرُوا شِيعَتَنَا بِزِيَارَةِ قَبْرِ
الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ الْكَفَافُ فَإِنَّ إِثْيَانَهُ يَزِيدُ فِي الرِّزْقِ وَ يَمْدُدُ فِي الْعُمُرِ وَ يَدْفَعُ مَدَافِعَ السُّوءِ.
امام باقر علیه السلام فرمودند: شیعیان ما را به زیارت امام حسین علیه السلام امر

۱. وسائل الشیعه، ج ۱۴، ص ۴۵۳

کنید، چرا که زیارت ش روزی را افزون می‌کند و عمر را طولانی می‌گردد و بلاها و بدی‌ها را دفع می‌کند.^۱

۷. زیارتی برابر با هزار حج و عمره مقبول

عَنْ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ عَلِيٌّ قَالَ مَنْ زَارَ الْحُسَيْنَ عَلِيٌّ لِيَلَةَ النُّصْفِ مِنْ شَعْبَانَ غَفَرَ اللَّهُ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ وَمَا تَأَخَّرَ وَمَنْ زَارَهُ يَوْمَ عَرْفَةَ كَتَبَ اللَّهُ لَهُ أَلْفَ حَجَّةٍ مُّتَقَبِّلَةٍ وَأَلْفَ عُمْرَةٍ مَبْرُورَةٍ وَمَنْ زَارَهُ يَوْمَ عَاشُورَاءَ فَكَانَمَا زَارَ اللَّهَ فَوْقَ عَرْشِهِ.

امام باقر علیه السلام فرمودند: کسی که در شب نیمه شعبان امام حسین علیه السلام را زیارت کند خداوند گناهانی را که او از پیش فرستاده و نیز گناهانی را که می‌فرستد می‌آمرزد (گناهان گذشته و آینده او) و هر کس او را در روز عاشورا زیارت کند، خداوند هزار حج مقبول و هزار عمره مبرور برایش می‌نویسد، و هر کس او را در روز عاشورا زیارت کند، مانند این است که خداوند را در بالای عرش او زیارت کرده است.^۲

۸. مصافحه با صدو بیست هزار بیامبر

عَنْ أَبِي بَصِيرٍ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلِيٌّ قَالَ مَنْ أَحَبَّ أَنْ يُصَافِحَهُ مِائَةً

۱. تهذیب الاحکام، ج ۶، ص ۴۲.

۲. وسائل الشیعه، ج ۱۴، ص ۴۶۹.

أَلْفِ نَبِيٍّ وَ عِشْرُونَ أَلْفَ نَبِيٍّ فَلِيَزْرُ قَبْرَ الْحُسَيْنِ بْنِ عَلَى لِعَلِيٌّ فِي الصَّفِ
مِنْ شَعْبَانَ فَإِنَّ أَرْوَاحَ النَّبِيِّينَ لِعَلِيٌّ تَسْتَأْذِنُ اللَّهَ فِي زِيَارَتِهِ فَيُؤْذَنُ لَهُمْ.

امام صادق علیه السلام فرمودند: هر کس دوست دارد صدوبیست هزار پیامبر با او مصافحه کنند، قبر امام حسین علیه السلام را در نیمه شعبان زیارت کند، چرا که ارواح پیامبران در مورد زیارت امام حسین علیه السلام از خداوند اذن می‌گیرند و به ایشان اذن داده می‌شود.^۱

٩. آمرزش به برکت زیارت قبر امام حسین علیه السلام
عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ لِعَلِيٌّ قَالَ إِذَا كَانَ لَيْلَةُ الْقُدْرِ وَ فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ
نَادَى مُنَادٍ تِلْكَ الْلَّيْلَةَ مِنْ بُطْنَانِ الْعَرْشِ إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى قَدْ غَفَرَ لِمَنْ أَتَى قَبْرَ
الْحُسَيْنِ لِعَلِيٌّ فِي هَذِهِ الْلَّيْلَةِ.

امام صادق علیه السلام می‌فرمایند: هنگامی که شب قدر فرا رسد، شبی که در آن، کارهای مصلحت‌آمیز بندگان توزیع می‌شود، از سوی عرش ندا می‌آید: هر کس در این شب به زیارت قبر امام حسین علیه السلام برود، خداوند تعالیٰ او را می‌آمرزد.^۲

١٠. شروع مغفرت الهی با اولین گام‌های زائر
عَنْ بَشِيرِ الدَّهَانِ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ لِعَلِيٌّ قَالَ إِنَّ الرَّجُلَ لَيَخْرُجُ إِلَى قَبْرِ

۱. تهذیب الاحکام، ج ۶، ص ۴۸.

۲. همان، ص ۴۹.

الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ الْبَشَارَةُ فَلَمْ إِذَا خَرَجَ مِنْ أَهْلِهِ بِأَوَّلِ حُطْوَةٍ مَغْفِرَةً ذُنُوبِهِ - ثُمَّ لَمْ يَرَلْ يَقْدَسْ بِكُلِّ حُطْوَةٍ حَتَّى يَأْتِيهِ فَإِذَا أَتَاهُ نَاجَاهُ اللَّهُ تَعَالَى قَالَ عَبْدِي سَلْنِي أُعْطِكَ ادْعُنِي أُجِبْكَ اطْلُبْ مِنِي أُعْطِكَ سَلْنِي حَاجَةً أَقْضِيهَا - أَفْضِهَا - لَكَ قَالَ وَقَالَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ الْبَشَارَةُ وَحَقَ عَلَى اللَّهِ أَنْ يُعْطِي مَا بَدَلَ.

بشير بن دهان از امام صادق علیه السلام نقل می کند که فرمود: «زائر قبر حسین علیه السلام با اوّلین گامی که بر می دارد و از اهل بیتش جدا می شود، مغفرت گناهانش آغاز می گردد، سپس پیوسته با قدم هایی که بر می دارد پاک تر می شود تا به قبر آن حضرت برسد، هنگامی که نزد قبر مطهر آمد، خداوند سبحان می فرماید: «بنده من! از من طلب کن تا عطایت کنم، دعا کن تا به اجابت رسانم» و بر خداست که آنچه را بنده اش در این راه بذل کرده، به او برگرداند». ^۱

۱۱. انجام صلة رسول الله علیه السلام

قَالَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ الْبَشَارَةُ مَنْ أَتَى قَبْرَ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ الْبَشَارَةَ فَقَدْ وَصَلَ رَسُولَ اللَّهِ عَلَيْهِ الْبَشَارَةُ وَ وَصَلَنَا - وَ حَرُمَتْ غِيَبَتُهُ وَ حَرُمَ لَحْمُهُ عَلَى النَّارِ وَ أَعْطَاهُ اللَّهُ بِكُلِّ دِرْهَمٍ أَنْفَقَهُ عَشَرَةَ أَلْفِ مَدِينَةَ لَهُ فِي كِتَابٍ مَحْفُوظٍ وَ كَانَ اللَّهُ لَهُ مِنْ وَرَاءَ حَوَائِجهِ وَ حُفِظَ فِي كُلِّ مَا خَلَقَ وَ لَمْ يَسْأَلِ اللَّهَ شَيْئًا إِلَّا أَعْطَاهُ وَ أَجَابَهُ فِيهِ إِمَّا أَنْ يُعَجِّلَهُ وَ إِمَّا أَنْ يُؤَخِّرَهُ لَهُ.

یکی از یاران امام صادق علیه السلام از آن حضرت نقل می کند که فرمود:

۱. کامل الزیارات، ص ۱۳۲

«کسی که به زیارت قبر ابی عبدالله عَلَيْهِ السَّلَامُ برود رسول الله عَلَيْهِ السَّلَامُ و ما رازیارت نموده است غیبت کردن در پشت سر او حرام و گوشتش بر آتش جهنم نیز حرام می‌شود و در ازای هر درهمی، ده هزار درهم برایش ثواب نوشته می‌شود و خداوند پشتیبان او در رفع نیازها و حفظ آنچه (از مال و فرزند و عیال) بر جای گذاشته، می‌باشد و هر حاجتی از خدا بخواهد دیر یا زود برآورده می‌سازد».^۱

۱۲. دعای پیامبر و اهل بیت عَلَيْهِ السَّلَامُ نثار زائر قبر امام حسین عَلَيْهِ السَّلَامُ

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ قَالَ لِي يَا مُعَاوِيَةً لَا تَدْعُ زِيَارَةَ قَبْرِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ لِحَوْفٍ فَإِنَّ مَنْ تَرَكَ زِيَارَتَهُ رَأَى مِنَ الْحَسْرَةِ مَا يَتَمَنَّى أَنْ قَبْرُهُ كَانَ عِنْدَهُ أَمَا تُحِبُّ أَنْ يَرَى اللَّهُ شَخْصَكَ وَ سَوَادَكَ فِيمَنْ يَدْعُوهُ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَ عَلَى وَ قَاطِمَةً وَ الْأَيْمَةُ عَلَيْهِ السَّلَامُ.

امام صادق عَلَيْهِ السَّلَامُ به یکی از اصحاب خود فرمودند: به دلیل ترس و وحشت، زیارت قبر حضرت امام حسین عَلَيْهِ السَّلَامُ را ترک مکن، زیرا کسی که زیارت آن حضرت را ترک کند چنان حسرتی بخورد که آرزو نماید قبر آن حضرت نزد او باشد و بتواند زیاد به زیارت ش برود، آیا دوست داری که خدا تو را در زمرة کسانی ببیند که

۱. کامل الزیارات، ص ۱۱۷

حضرت رسول علیه السلام و حضرات علی و فاطمه و ائمه علیهم السلام در حرشان
دعا فرموده‌اند؟^۱

۱۳. فرضیه بودن زیارت قبر آن حضرت علیه السلام

عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ عَلِيَّاً قَالَ مُرُوا شِيعَتَا بِزِيَارَةِ قَبْرِ الْحُسَيْنِ عَلِيَّاً فَإِنَّ إِثْيَانَهُ
مُفْتَرَضٌ عَلَى كُلِّ مُؤْمِنٍ يُغْرِي لِلْحُسَيْنِ بِالْإِلَامَةِ مِنَ اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ.
امام باقر علیه السلام فرمود: شیعه ما را به زیارت قبر حسین علیه السلام امر کنید،
زیرا زیارت او بر هر مؤمنی که به امامت حسین علیه السلام از جانب خدای
عز و جل اقرار دارد، واجب است.^۲

۱۴. ثواب زیارت با معرفت

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلِيِّاً فِي حَدِيثٍ قَالَ وَ مَنْ زَارَ قَبْرَ الْحُسَيْنِ عَلِيَّاً عَارِفًا
بِحَقِّهِ كَتَبَ اللَّهُ لَهُ ثَوَابَ أَلْفِ حَجَّةٍ مَقْبُولَةٍ وَغَرَّ لَهُ مَا تَقْدَمَ مِنْ ذَنْبِهِ وَ مَا
تَأَخَّرَ.

امام صادق علیه السلام فرمود: هر که قبر حسین علیه السلام را با معرفت به حق
او زیارت کند، خدا برای او ثواب هزار حج قبول شده را می‌نویسد
و گناهان گذشته و آینده‌اش را می‌آمرزد.^۳

۱. کامل الزیارات، ص ۱۱۶.

۲. وسائل الشیعه، ج ۱۴، ص ۴۴۳ و ۴۴۴.

۳. همان، ص ۴۴۵ و ۴۴۶.

۱۵. زیارتی برتر از بیست عمره و حج

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ قَالَ زِيَارَةُ قَبْرِ الْحُسَيْنِ تَعْدِلُ عِشْرِينَ حَجَّاً
وَأَفْضَلُ مِنْ عِشْرِينَ عُمْرًا وَ حَجَّاً.

امام صادق علیه السلام فرمود: زیارت قبر حسین علیه السلام در نزد خدا با بیست حج برابر است، بلکه از بیست عمره و حج نیز برتر است.^۱

۱۶. خصامت امیر المؤمنین علیه السلام برای برآورده شدن حوائج زائر قبر

امام حسین علیه السلام

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِ قَالَ إِنَّ لِلَّهِ مَلَائِكَةً
مُوَكَّلِينَ بِقَبْرِ الْحُسَيْنِ فَإِذَا هُمْ الرَّجُلُ بِزِيَارَتِهِ فَاغْتَسَلَ نَادَاهُ مُحَمَّدٌ
يَا وَفَدَ اللَّهِ أَبْشِرُوكُمْ رَفِيقَتِي فِي الْجَنَّةِ وَ نَادَاهُ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيُّ أَنَا
ضَامِنُ لِقَضَاءِ حَوَائِجِكُمْ وَ دَفْعَةِ الْبَلَاءِ عَنْكُمْ فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ ثُمَّ أَكْتَفِهُمُ
اللَّهِيُّ وَ عَلَيِّ عَنْ أَيْمَانِهِمْ وَ عَنْ شَمَائِلِهِمْ حَتَّى يَصْرِفُوا إِلَيَّ أَهَالِيهِمْ.

امام صادق علیه السلام می فرمایند: خداوند تبارک و تعالی فرشتگانی را موکل قبر مطهر حضرت امام حسین علیه السلام قرار داده، هر گاه شخصی قصد زیارت آن جناب را نموده و غسل کند، حضرت محمد علیه السلام خطاب به وی می فرماید: «ای مسافران خدا! بشارت باد شما را به اینکه در بهشت همراه من هستید» و بعد از آن، امیر المؤمنین علیه السلام

۱. وسائل الشیعه، ج ۱۴، ص ۴۴۶.

خطاب به آن‌ها می‌فرماید: من ضامن حاجت‌های شما و دفع بلاز شما در دنیا و آخرت هستم». بعد از آن فرشتگان در اطراف آن‌ها قرار می‌گیرند تا زمانی که نزد خانواده خود بازگردند.^۱

۱۷. زائر قبر آن حضرت زیر پرچمش به بهشت می‌رود

عَنْ أَبِي أَسَامَةَ رَيْدِ الشَّحَامِ قَالَ سَمِعْتُ أَبَا عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ الْيَقُولُ مَنْ أَتَى
قَبْرَ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ تَشْوُقًا إِلَيْهِ كَتَبَهُ اللَّهُ مِنَ الْأَمْنِينَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَأُغْطِيَ
كِتَابَهُ بِسِيمِينِ وَكَانَ تَحْتَ لَوَاءِ الْحُسَيْنِ بْنِ عَلَى عَلَيْهِ حَتَّى يَدْخُلَ الْجَنَّةَ
فَيُسْكِنَهُ فِي دَرَجَتِهِ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلَيْمٌ.

امام صادق علیه السلام فرمودند: کسی که از روی شوق و ذوق به زیارت قبر حضرت حسین بن علی علیه السلام برود، روز قیامت خداوند متعال او را از آمنین می‌نویسد و کتابش (نامه اعمال او) را به دست راستش می‌دهد و در زیر پرچم حسین علیه السلام است تا داخل بهشت شود، سپس حق تعالی او را در درجه و مرتبه خود مکان می‌دهد. به درستی که خداوند متعال شنوا و داناست.^۲

۱۸. زائر قبر امام حسین علیه السلام بندۀ گرامی خدا

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ الْيَقُولُ قَالَ مَنْ أَتَى قَبْرَ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ شَوْقًا إِلَيْهِ كَانَ مِنْ

۱. وسائل الشيعة، ج ۱۴، ص ۴۸۴ و ۴۸۵.

۲. همان، ص ۴۹۷.

عِبَادُ اللَّهِ الْمُكْرِمِينَ وَ كَانَ تَحْتَ لِوَاءِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ الْحَسَنَةُ يُدْخِلُهُمَا الْجَنَّةَ جَمِيعاً.

امام صادق علیه السلام فرمودند: کسی که از روی شوق و ذوق به زیارت قبر حضرت حسین بن علی علیه السلام برود از بندگان گرامی خدا خواهد بود و در زیر پرچم حسین علیه السلام است تا داخل بهشت شود.^۱

۱۹. میاهات خداوند به زائران قبر امام حسین علیه السلام

عَنْ ذَرِيحِ الْمُحَارِبِيِّ قَالَ قُلْتُ لِأَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ الْبَشَارَةُ مَا أَلَقَى مِنْ قَوْمٍ وَمِنْ بَنِيِّ إِذَا أَخْبَرْتُهُمْ بِمَا فِي إِثْيَانِ قَبْرِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ الْحَسَنَةُ إِنَّهُمْ يُكَذِّبُونِي وَيَقُولُونَ إِنَّكَ تَكْذِبُ عَلَى جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ قَالَ يَا ذَرِيحُ دَعَ النَّاسَ يَدْهَبُونَ حَيْثُ شَاءُوا وَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَيَبْهَيِ بِرَائِرِ الْحُسَيْنِ وَ الْوَافِدُ يَقْدُهُ الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ وَ حَمَلَةُ عَرْشِهِ حَتَّى إِنَّهُ لَيَقُولُ لَهُمْ - أَ مَا تَرَوْنَ رُوَارَ قَبْرِ الْحُسَيْنِ أَتَوْهُ شَوْقًا إِلَيْهِ وَ إِلَى فَاطِمَةَ بِئْتِ رَسُولِ اللَّهِ أَمَا وَعِزَّتِي وَ جَلَالِي وَ عَظَمَتِي لَا وَجِينَ لَهُمْ كَرَامَتِي وَ لَا دُخُلَنَّهُمْ جَنَّتِي الَّتِي أَعْدَدْتُهَا لِأَوْلَيَائِي وَ لِأَنْبَيَائِي وَ رُسُلِي يَا مَلَائِكَتِي هَوَلَاءُ رُوَارُ الْحُسَيْنِ حَبِيبِ مُحَمَّدٍ رَسُولِي وَ مُحَمَّدٌ حَبِيبِي وَ مَنْ أَحَبَّنِي أَحَبَّ حَبِيبِي وَ مَنْ أَحَبَّ حَبِيبِي أَحَبَّ مَنْ يُحِبُّهُ وَ مَنْ أَبْغَضَ حَبِيبِي أَبْغَضَنِي وَ مَنْ أَبْغَضَنِي كَانَ حَقًّا عَلَيَّ أَنْ أُعَذَّبَهُ بِأَشَدِ عَذَابِي وَ أُحْرِقَهُ بِحرَّ نَارِي وَ أَجْعَلَ جَهَنَّمَ مَسْكَنَهُ وَ مَأْوَاهُ وَ أَعْدَدْهُ عَذَابًا لَا أَعْدَدْهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ.

ذریح محاربی، می‌گوید: محضر مبارک حضرت ابی عبدالله علیه السلام عرض کردم: از خویشاوندان و فرزندانم کسی را ملاقات نکردم، مگر وقتی که اجر و ثواب زیارت قبر حضرت امام حسین علیه السلام را به آن‌ها گفتم، اما مرا تکذیب کرده و گفتند: تو بر حضرت جعفر بن محمد علیه السلام دروغ بسته و این سخن را از خود می‌گویی! حضرت فرمودند:

ای ذریح! مردم را رها کن که هر کجا می‌خواهند بروند. به خدا قسم! حق تعالیٰ به زائران امام حسین علیه السلام مباحثات کرده و افتخار می‌نماید و مسافر و زائر را فرشتگان مقرّب خدا و حاملین عرش رهبری می‌کنند، حتی حق تعالیٰ به فرشتگان می‌فرماید:

آیا زوار حسین بن علی را می‌بینید که از روی شوق و محبت به او و علاقه به فاطمه، دختر رسول الله به زیارت آمده‌اند؟ به عزّت و جلال و عظمت قسم! کرامت خویش را بر ایشان واجب کرده‌ام و آن‌ها را حتماً به بهشتی که برای دوستان و انبیا و رسول و فرستادگانم آماده کرده‌ام داخل می‌کنم.

ای فرشتگان من! ایشان زوار قبر حسین، حبیب محمد، رسول من بوده و محمد حبیب من است و کسی که من را دوست داشته باشد حبیب من را نیز دوست می‌دارد و کسی که حبیب من را دوست داشته باشد دوست‌دار حبیبم را نیز دوست دارد و کسی که نسبت به حبیب من بعض دارد به من نیز بعض می‌ورزد و کسی که

به من بعض می ورزد بر من واجب است که به اشد عذاب، عذابش نموده و با آتش دوزخ او را بسوزانم و جهنم را مسکن و مکانش قرار داده و وی را چنان عذابی کنم که احدي از اهل عالم را آن طور عذاب نکرده باشم.^۱

۲۰. نجات از فزع اکبر

قَالَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ الْكَفَافُ مَنْ رَأَى قَبْرَ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ الْكَفَافُ لِلَّهِ وَ فِي اللَّهِ أَعْتَقَهُ مِنَ النَّارِ وَ آمَنَهُ يَوْمَ الْفَنَاءِ الْأَكْبَرِ وَ لَمْ يَسْأَلِ اللَّهَ حَاجَةً مِنْ حَوَائِجِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ إِلَّا أَعْطَاهُ.

امام صادق علیه السلام فرمودند: کسی که قبر حضرت امام حسین علیه السلام را قربة الى الله و برای خدا زیارت کند، حق تعالی او را از آتش جهنم آزاد نموده و روز فزع اکبر او را در امان قرار می دهد، و او حاجتی از حوائج دنیا و آخرت را از خداوند نمی خواهد، مگر این که باری تعالی به وی اعطا می فرماید.^۲

۲۱. برترین اعمال

عَنْ أَبِي خَدِيجَةَ قَالَ قُلْتُ لِأَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ الْكَفَافُ مَا يَبْلُغُ مِنْ زِيَارَةِ قَبْرِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ الْكَفَافُ قَالَ أَفْضَلُ مَا يَكُونُ مِنْ الْأَعْمَالِ.

۱. وسائل الشيعة، ج ۱۴، ص ۴۹۷ و کامل الزیارات، ص ۱۴۴.

۲. وسائل الشيعة، ج ۱۴، ص ۴۹۹.

از محضر مبارک امام صادق علیه السلام سؤال شد: از زیارت قبر
حضرت امام حسین علیه السلام چه چیزی نصیب ما می‌شود؟ حضرت
فرمودند: برترین اعمال.^۱

۲۲. اثر خسارت بار ترک زیارت آن حضرت

عَنْ مَنْصُورِ بْنِ حَازِمٍ قَالَ سَمِعْتُهُ يَقُولُ مَنْ أَتَى عَلَيْهِ حَوْلَ لَمْ يَأْتِ قَبْرَ
الْحُسَيْنِ عَلِيِّاً نَقَصَ اللَّهُ مِنْ عُمُرِهِ حَوْلًا وَ لَوْ قُلْتُ إِنَّ أَحَدَكُمْ يَمُوتُ قَبْلَ
أَجْلِهِ بِسَلَاثِينَ سَنَةً لَكُنْتُ صَادِقًا وَ ذَلِكَ أَنَّكُمْ تَشْرُكُونَ زِيَارَتَهُ فَلَا تَدْعُوهَا
يَمْدُدُ اللَّهُ فِي أَعْمَارِكُمْ وَ يَزِيدُ فِي أَرْزَاقِكُمْ وَ إِذَا تَرَكْتُمْ زِيَارَتَهُ نَقَصَ اللَّهُ
مِنْ أَعْمَارِكُمْ وَ أَرْزَاقِكُمْ فَتَنَافَسُوا فِي زِيَارَتِهِ وَ لَا تَدْعُوا ذَلِكَ فَإِنَّ الْحُسَيْنَ
ابْنَ عَلِيٍّ عَلِيِّاً شَاهِدُ لَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ تَعَالَى وَ عِنْدَ رَسُولِهِ وَ عِنْدَ عَلِيٍّ وَ عِنْدَ
فَاطِمَةَ صَلَواتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ.

امام صادق علیه السلام فرمود: کسی که سال بر او بگذرد و به زیارت قبر
حضرت حسین بن علی علیه السلام نرود، خداوند تبارک و تعالی یک سال
از عمرش کسر می‌کند و اگر بگوییم که برخی از شما سی سال قبل
از اجل و عمر طبیعی از دنیا می‌روید، راست گفته‌ام، زیرا زیارت
حسین علیه السلام را ترک می‌کنید، بنابراین زیارت آن حضرت را رها
نکنید تا حق تعالی عمر شما را زیاد نموده و روزی تان را فراخ

۱. وسائل الشیعه، ج ۱۴، ص ۵۰۰

فرماید و بدانید که هر گاه زیارت آن جناب را ترک کنید شاهد شما نزد خدا و رسولش و نزد حضرت فاطمه و امیرالمؤمنین علیهم السلام است.^۱

۲۳. نقصان ایمان تارک زیارت قبر امام حسین علیه السلام

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ الْكَفَافُ قَالَ مَنْ لَمْ يَأْتِ قَبْرَ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ الْكَفَافُ حَتَّىٰ يَمُوتَ كَانَ مُنْتَقِصَ الْإِيمَانِ مُنْتَقِصَ الدِّينِ إِنْ أَدْخِلَ الْجَنَّةَ كَانَ دُونَ الْمُؤْمِنِينَ فِيهَا.

امام صادق فرمودند: کسی که در طول عمرش به زیارت قبر امام حسین علیه السلام نرود، دین و ایمانش ناقص بوده و اگر به بهشت رود، در مرتبه پایین تر از مؤمنین خواهد بود.^۲

۲۴. اشتیاق ملکوتیان به زیارت قبر امام حسین علیه السلام

عَنْ إِسْحَاقَ بْنِ عَمَّارٍ قَالَ سَمِعْتُ أَبَا عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ الْكَفَافُ يَقُولُ لَيْسَ شَيْءٌ فِي السَّمَاوَاتِ إِلَّا وَ هُمْ يَسْأَلُونَ اللَّهَ أَنْ يَأْذَنَ لَهُمْ فِي زِيَارَةِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ الْكَفَافُ فَوْجٌ يَنْزِلُ وَ فَوْجٌ يَغْرُجُ.

امام صادق علیه السلام می فرمایند: هیچ چیزی در آسمانها نیست مگر اینکه از خداوند عز و جل درخواست دارد که به او اجازه دهد قبر

۱. تهذیب الأحكام، ج ۶، ص ۴۳.

۲. همان، ص ۴۵.

حضرت حسین علیه السلام را زیارت کند، لذا فوجی از آسمان به زیر آمده و به زیارت حضرتش رفته و فوجی از زیارت برگشته و به آسمان عروج می‌کنند.^۱

۲۵. باغی از باغ‌های بهشت

عَنْ إِسْحَاقَ بْنِ عَمَّارٍ قَالَ سَمِعْتُ أَبَا عَبْدِ اللَّهِ عَلِيِّاً يَقُولُ إِنَّ لِمَوْضِعِ قَبْرِ الْحُسَيْنِ عَلِيِّاً حُرْمَةً مَعْرُوفَةً مِنْ عَرَفَهَا وَ اسْتَجَارَ بِهَا أَجِيرٌ قُلْتُ فَصَفْ لِي مَوْضِعَهَا جُعِلْتُ فِدَائِكَ قَالَ امْسَحْ مِنْ مَوْضِعِ قَبْرِهِ الْيَوْمَ خَمْسَةً وَ عِشْرِينَ ذِرَاعًا مِنْ قُدَّامِهِ وَ خَمْسَةً وَ عِشْرِينَ ذِرَاعًا مِنْ عِنْدِ رَأْسِهِ وَ خَمْسَةً وَ عِشْرِينَ ذِرَاعًا مِنْ نَاحِيَةِ رِجْلِيهِ وَ خَمْسَةً وَ عِشْرِينَ ذِرَاعًا مِنْ حَلْفِهِ وَ مَوْضِعِ قَبْرِهِ مِنْ يَوْمِ دُفِنَ رَوْضَةً مِنْ رِيَاضِ الْجَنَّةِ وَ مِنْهُ مَعْرَاجٌ يُعْرَجُ فِيهِ بِأَعْمَالِ زُوَّارِهِ إِلَى السَّمَاءِ فَلَيْسَ مَلِكٌ فِي السَّمَاءِ وَ لَا فِي الْأَرْضِ إِلَّا وَ هُمْ يَسْأَلُونَ اللَّهَ فِي زِيَارَةِ قَبْرِ الْحُسَيْنِ عَلِيِّاً فَقَوْجٌ يَنْزِلُ وَ فَوْجٌ يَعْرُجُ.

امام صادق فرمودند: برای جای قبر حسین بن علی علیه السلام حریم معلومی است، کسی که آن را بداند و به آن پناهنده شود پناه داده می‌شود. (راوی می‌گوید): محضرش عرضه داشتم: فدایت شوم! مکان حریم قبر را برای من بیان فرمایید:

حضرت فرمودند: از هر یک از جوانب چهارگانه قبر، یعنی

۱. تهذیب الأحكام، ج ۶، ص ۴۶

جانب پا و جلو و پشت و سر، بیست و پنج ذراع اندازه بگیر، مساحتی که به دست می‌آید حريم قبر است.

مکان قبر روزی که حضرت در آن دفن شدند باعثی از باغ‌های بهشت بوده، و در همانجا نرده‌بانی نصب شده و اعمال زوار آن جناب را به وسیله آن به آسمان می‌برند و هیچ فرشته و پیامبری در آسمان نیست مگر این که از خدا درخواست می‌کند که به او اذن زیارت قبر حسین علیه السلام داده شود. پس دسته‌ای برای زیارت به پایین آمده و گروهی پس از زیارت به بالا می‌روند.^۱

۲۶. هفتاد هزار فرشته دعاگوی زائران

عَنْ أَبِي بَصِيرٍ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلِيِّلَةَ قَالَ وَكُلَّ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ بِالْحُسَيْنِ عَلِيِّلَةَ سَبْعِينَ أَلْفَ مَلَكٍ يُصَلُّونَ عَلَيْهِ فِي كُلِّ يَوْمٍ شُعْنَاً غَبْرًا وَيَدْعُونَ لِمَنْ زَارَهُ وَيَقُولُونَ يَا رَبَّ هُوَلَاءِ رُوَارُ الْحُسَيْنِ افْعُلْ بِهِمْ وَ افْعُلْ بِهِمْ.

ابوبصیر، از امام صادق علیه السلام روایت کرده است که فرمود: خدای عز و جل هفتاد هزار فرشته را برابر (قبر) حسین علیه السلام گماشته است، که زولیده و غبارآلوده هر روز بر او صلوات می‌فرستند، و برای کسی که او را زیارت کند دعا می‌کنند، می‌گویند: خدایا اینان زائران حسین‌اند، با ایشان چنین و چنان کن!^۲

۱. تهذیب الأحكام، ج ۶، ص ۷۲

۲. من لا يحضره الفقيه، ج ۲، ص ۵۸۱

۲۷. زیارتی برای محرومان از فیض زیارت از نزدیک

قالَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ عَلِيَّ إِذَا بَعْدَتِ بِأَحَدِكُمُ الشُّفَةُ وَنَأَثَ بِهِ الدَّارُ فَلْيَغُلُ
عَلَى مَنْزِلِهِ وَلْيَصَلِّ رَكْعَيْتَنِ وَلْيُؤْمِنْ بِالسَّلَامِ إِلَى قُبُورِنَا فَإِنَّ ذَلِكَ يَصِلُ إِلَيْنَا.
امام صادق علیه السلام فرمود: هر گاه مسافت و راه یکی از شما دور بود
(و نتوانست خود را به قبور ما برساند) پس بر بام خانه خود رود
و دو رکعت نماز به جای آورده و با اشاره به سوی قبر ما بر ما سلام
فرستد، به راستی که آن سلام به ما خواهد رسید.^۱

۲۸. زیارت از دور و نزدیک

عَنِ الْحُسَيْنِ بْنِ ثُوَيْرٍ قَالَ كُنْتُ أَنَا وَيُونُسُ بْنُ طَبِيَّانَ عِنْدَ أَبِي
عَبْدِ اللَّهِ عَلِيَّ وَكَانَ أَكْبَرُنَا سِنًا فَقَالَ لَهُ إِنِّي كَثِيرًا مَا ذَكَرُ الْحُسَيْنَ عَلِيَّ فَأَيَّ
شَيْءٍ أَقُولُ قَالَ قُلْ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ تُعِيدُ ذَلِكَ ثَلَاثًا فَإِنَّ
السَّلَامَ يَصِلُ إِلَيْهِ مِنْ قَرِيبٍ وَمِنْ بَعِيدٍ الْحَدِيثُ.

حسین بن ثویر گوید: من و یونس بن طبیان نزد امام صادق علیه السلام
بودیم. یونس به حضرت عرضه داشت: من امام حسین علیه السلام را بسیار
یاد می‌کنم، چه ذکری بگویم؟ حضرت فرمودند: بگو: «صلی الله
علیک یا ابا عبدالله» و این ذکر را سه مرتبه بگو، چرا که سلام از
نزدیک و دور به ایشان می‌رسد.^۲

۱. تهذیب الأحكام، ج ۶، ص ۱۰۳.

۲. وسائل الشیعه، ج ۱۴، ص ۴۹۳.

۲۹. کیفیت زیارت از راه دور

قَالَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ يَا سَدِيرُ تَزُورُ الْحُسَيْنَ عَلَيْهِ فِي كُلِّ يَوْمٍ قُلْتُ
 جَعِلْتُ فِدَاكَ لَا قَالَ فَمَا أَجْفَاكُمْ قَالَ فَتَزُورُونَهُ فِي كُلِّ جُمْعَةٍ قُلْتُ لَا قَالَ
 فَتَزُورُونَهُ فِي كُلِّ شَهْرٍ قُلْتُ لَا قَالَ فَتَزُورُونَهُ فِي كُلِّ سَنَةٍ قَالَ قُلْتُ قَدْ
 يَكُونُ ذَلِكَ قَالَ يَا سَدِيرُ مَا أَجْفَاكُمْ لِلْحُسَيْنِ أَمَا عَلِمْتَ أَنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ
 أَلْفَيْ أَلْفَيْ مَلَكٍ شُعْثَا عُبْرَا يَبْكُونَهُ وَيَزُورُونَهُ لَا يَفْتَرُونَ وَمَا عَلَيْكَ يَا
 سَدِيرُ أَنْ تَزُورَ قَبْرَ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ فِي كُلِّ جُمْعَةٍ خَمْسَ مَرَاتٍ أَوْ فِي كُلِّ يَوْمٍ
 مَرَّةً قُلْتُ جَعِلْتُ فِدَاكَ يَبْنَنَا وَبَيْتَهُ فَرَاسِخٌ كَثِيرَةٌ فَقَالَ لِي اصْعَدْ فَوْقَ
 سَطْحِكَ ثُمَّ اتَّقِتُ يَمْنَةً وَيَسْرَةً ثُمَّ تَرَفَعُ رَأْسَكَ إِلَى السَّمَاءِ ثُمَّ تَنْحُو نَحْوَ
 الْقَبْرِ فَتَقُولُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ
 وَبَرَكَاتُهُ تُكْتَبُ لَكَ زَوْرَةً وَالزَّوْرَةُ حَجَّةٌ وَعُمْرَةً.

امام صادق علیه السلام به سدیر فرمودند: ای سدیر! آیا قبر حسین علیه السلام را
 هر روز زیارت می کنی؟ عرض کردم: فدایت شوم نه. فرمودند:
 چقدر شما جفا می کنید. آیا در هر ماه او را زیارت می کنی؟ عرض
 کردم: خیر. فرمودند: آیا در هر سال او را زیارت می کنی؟ عرض
 کردم: گاهی اوقات چنین می شود. فرمودند: ای سدیر! چقدر شما
 به حسین علیه السلام جفایی کنید، مگر نمی دانی که خداوند هزار هزار
 فرشته ژولیده موی و غبار گرفته دارد که گریه می کنند و امام
 حسین علیه السلام را زیارت می کنند و هرگز خسته نمی شوند؟ ای سدیر!
 هیچ باک ورنجی بر تو نیست که در هر جمعه ۵ مرتبه و در هر روز

یک مرتبه قبر امام حسین علیه السلام را زیارت کنی. عرض کردم: فدایت شوم، میان ما و او فرسخ‌های بسیاری است. حضرت فرمودند: بر روی پشت بام خانه‌ات برو، سپس توجهی به جانب راست و بعد چپ بنما، بعد سرت را به سوی آسمان بلند کن و بعد به سمت قبر امام حسین علیه السلام رو کن و بگو: «السلام عليك يا ابا عبدالله، السلام عليك ورحمة الله وبركاته» که با این کار برایت یک زیارت نوشته می‌شود، این زیارت یک حج و یک عمره است. سدیر گفت: چه بسیار که این فرمایش را در هر ماه بیش از بیست مرتبه انجام می‌دادم.^۱

٣٠. هر قدم هزار ثواب، پاکی از هزار گناه و بالا رفتن هزار درجه
 عن أبي الصَّامِتِ قَالَ سَمِعْتُ أَبَا عَبْدِ اللَّهِ عَلِيَّاً وَ هُوَ يَقُولُ مَنْ أَتَى قَبْرَ
 الْحُسَيْنِ مَاشِيًّا كَتَبَ اللَّهُ لَهُ بِكُلِّ حُطْوَةٍ أَلْفَ سَيِّئَةٍ وَ رَفَعَ لَهُ أَلْفَ دَرَجَةٍ فَإِذَا
 أَتَيْتَ بَابَ الْحَائِرِ فَكَبَّرْ أَرْبَعاً ثُمَّ امْشِ قَلِيلًا ثُمَّ كَبَّرْ أَرْبَعاً ثُمَّ ائْتِ رَأْسَهُ
 فَقِفْ عَلَيْهِ فَكَبَّرْ أَرْبَعاً وَ صَلَّ عِنْدَهُ وَ سَلِ اللَّهَ حَاجَتَكَ.

امام صادق علیه السلام: کسی که پیاده به زیارت قبر حسین علیه السلام برود خداوند متعال به ازای هر قدمی که بر می‌دارد هزار حسنی برایش ثبت و هزار گناه از وی محو می‌فرماید و هزار درجه مرتبه‌اش را بالا می‌برد (و سپس فرمودند: وقتی به فرات رسیدی ابتدا غسل کن

۱. وسائل الشیعه، ج ۱۴، ص ۴۹۳

و کفش‌هایت را آویزان نما و با پای بر亨ه و مانند بندۀ ذلیل راه برو و وقتی به درب حائز رسیدی چهار مرتبه تکبیر بگو، سپس اندکی حرکت کن باز چهار بار تکبیر گفته بعد به طرف بالای سر حضرت برو و در آنجا بایست و سپس چهار مرتبه تکبیر بگو و نزد قبر نماز بخوان و از خداوند متعال حاجت خود را بخواه.^۱

تذکر لازم:

باید به خاطر داشته باشیم که این ثواب‌های عظیم و پاداش‌های فوق العاده از آنِ کسانی است که به حقّ امام حسین علیه السلام عارف باشند، یعنی بدانند آن حضرت برای چه هدفی قیام کرد و در چه راهی شربت شهادت نوشید، و در ضمن زیارت، با آن حضرت ارتباط تازه‌ای برقرار کنند و خود را در مسیر اهداف آن بزرگوار قرار دهند و محتوای سازندهٔ زیارت‌نامه‌ها را در وجود خود پیاده کنند و با روحیه‌ای تازه از کنار قبر آن بزرگوار بازگردند. در روایتی که ابن عباس از پیامبر اکرم علیه السلام دربارهٔ زیارت امام حسین علیه السلام و پاداش عظیم آن نقل می‌کند، جمله «عارفاً بحقّه» در آغاز روایت به چشم می‌خورد.^۲

۱. وسائل الشیعه، ج ۱۴، ص ۱۴۰.

۲. بحار الانوار، ج ۳۶، ص ۲۸۶، ح ۱۰۷.

فضایل امام حسین علیه السلام در منابع اهل سنت

۱. جوانمردی امام حسین علیه السلام در بیان ابن صباغ

شیخ نورالدین علی بن صباغ مالکی، معروف به «ابن صباغ» درباره جوانمردی آن حضرت می‌نویسد:

انس می‌گوید: خدمت حسین علیه السلام بودم که کنیزکی آمد و با خود دسته گلی آورد و به امام هدیه کرد. امام فرمود: برو، در راه خدا آزاد هستی. به او عرض کردم: او که کار مهمی انجام نداد و چنین پاداشی دریافت کرد! فرمود: آیا نشنیده‌ای سخن خدای تعالی را که فرموده است: «وَإِذَا حُسْنِتْ مِنْعِيَةٌ فَحِيُوا بِأَحْسَنِ مِنْهَا»؛^۱ «هرگاه شما را احترام کردند، به درودی بهتر پاسخ دهید». ^۲

۲. خبر شهادت امام حسین علیه السلام به پیامبر توسط جبرئیل

از عایشه نقل شده است که گفت: روزی هنگامی که بر پیامبر ﷺ وحی نازل می‌شد حسین به محضر وی آمد و خود را روی او انداخت و از پشت او بالا رفت. جبرئیل گفت: یا رسول الله! او را دوست می‌داری؟ فرمود: چرا پسرم را دوست نداشته باشم؟ جبرئیل گفت: امت تو بعد از تو، او را خواهند کشت. سپس جبرئیل

۱. سوره نساء، آیه ۸۶.

۲. فصول المهمه (به نقل از «احقاق الحق»، ج ۱۱، ص ۴۴۴).

دست خود را دراز کرد و مقداری خاک سفید به او داد و گفت: در این سرزمین، این پسر تو کشته می شود و اسم این سرزمین، «طف» است. هنگامی که جبرئیل از نزد پیامبر ﷺ رفت، آن حضرت از خانه خارج شد و در حالی که آن خاک را در دست گرفته بود و می گریست، فرمود: عایشه! جبرئیل به من خبر داد که امتن پس از من، فریب خورده و پسرم حسین را در سرزمین طف خواهند کشت. سپس در حالی که گریه می کرد، به طرف اصحاب خود - که در میان آنان علی، ابوبکر، عمر، حذیفه، عمار و ابوذر بودند - رفت. آنان عرض کردند: یا رسول الله! چرا گریه می کنید؟ فرمود: جبرئیل به من خبر داد که پسرم حسین بعد از من در سرزمین طف به شهادت می رسد و این خاک را به من داد و گفت: در همانجا به خاک سپرده خواهد شد.^۱

۳. توصیف شجاعت امام حسین علیه السلام در بیان محمود عقاد

عباس محمود عقاد مصری، نویسنده کتاب «الحسین ابوالشهداء» می گوید: «شجاعت حسین علیه السلام صفتی است که از شخصی مانند حسین علیه السلام تعجب آور نیست، زیرا بروز شجاعت از او مانند ظهور طلا از معدن آن است. یعنی حسین علیه السلام معدن

۱. مجمع الزوائد، ج ۹، ص ۱۸۷

شجاعت است واین، فضیلتی است که آن را از پدران و نیاکان به ارث برده و برای فرزندان خود به ارث گذاشته است... البته در میان فرزندان آدم، کسی در شجاعت قلب و قوت روحی، شجاعتر از حسین علیه السلام به خاطر کاری که در کربلا انجام داد، پیدا نمی‌شود... برای او همین بس که در طول صدھا سال تاریخ دنیا، همچنان شهید، فرزند شهید و پدر شهیدان باقی مانده است».^۱

۴. خبر شهادت امام حسین علیه السلام توسط رسول الله ﷺ

امام حسین علیه السلام نقل می‌فرماید: ام سلمه به من خبر داد که روزی جبرئیل نزد رسول خدا بود و تو پیش من بودی و ناگهان گریستی. پیامبر ﷺ تو را گرفت و در آغوش کشید. جبرئیل پس از دیدن این منظره پرسید: آیا دوستش داری؟ پیامبر ﷺ پاسخ داد: آری. جبرئیل گفت: همانا امت شما به زودی او را خواهند کشت. آیا می‌خواهی خاک سرزمینی را که در آنجا کشته می‌شود به تو نشان دهم؟ گفت: آری. جبرئیل بالهایش را گشود و زمین کربلا را نشان داد ... پیامبر ﷺ از آن حالت بیرون آمد در حالی که در دستش خاک سرخ بود.^۲

۱. الحسين ابوالشهداء، ص ۱۹۵-۲۸۰.

۲. سبط ابن جوزی، تذكرة الخواص، ص ۲۵۰؛ مسنند احمد، ج ۴، ص ۱۲۶ و ۱۲۷؛ ذخائر العقی، ص ۱۶۴ و ۱۴۶؛ تاریخ دمشق، ص ۱۶۸.

۵. ذکر شهادت آن حضرت سیصد سال قبل از بعثت

ابن یمان از امام بنی سلیم نقل کرده که از بزرگانشان شنیده است: با روم می‌جنگیدیم، که به یکی از کلیساهای ایشان وارد شدیم. در آن جا سنگی بود که روی آن نوشته شده بود: امتنی که حسین را می‌کشنند، آیا به شفاعت جد او در روز قیامت امید دارند؟^۱

۶. آسمان بعد از شهادت امام حسین علیه السلام

ابن عساکر، ذهبی، سیوطی، مزی، طبرانی، هیثمی و سایرین می‌نویسنند: ابن حارث کندی می‌گوید: وقتی حسین را شهید کردند، تا ۷ روز، وقتی نماز می‌خواندیم، به دیوارهایی که آفتاب افتداده بود نگاه می‌کردیم، می‌دیدیم که رنگ آفتاب، همانند چادرهای سرخ رنگ، قرمز شده است و نیز می‌دیدیم که برخی از ستاره‌ها به یکدیگر برخورد می‌کردند.^۲

۷. گرفتن خورشید بعد از شهادت امام حسین علیه السلام

عَنْ أَبُو قَيْلِ لَهَا قُتِلَ الْحُسَيْنُ بْنُ عَلَى علیه السلام كُسِفَتِ السَّمْسُ كَسْفَةً بَدَتِ الْكَوَاكِبُ نِصْفَ النَّهَارِ حَتَّى ظَنَّا أَنَّهَا هِيَ.

هنگامی که امام حسین علیه السلام به شهادت رسید، خورشید گرفت

۱. المعجم الكبير، ج ۳، ص ۱۳۳، ح ۲۸۷۴.

۲. سیر اعلام النبلاء، ج ۳، ص ۳۱۲.

و آن قدر تاریک شد که هنگام ظهر، ستاره‌های آسمان ظاهر گردیدند. از این اتفاق چنین پنداشتم که قیامت برپا شده است.^۱

۸. گریه و عزاداری امامان شیعه علیهم السلام

جعفر بن محمد علیه السلام می‌فرمود: مرا سرزنش و ملامت نکنید، یعقوب علیه السلام برای مدتی یکی از فرزندانش را از دست داد و آنقدر گریه کرد تا بینایی چشمانش را از دست داد، با این‌که نمی‌دانست فرزندش مرده است یا نه، ولی ۱۴ نفر از خاندان مرا را در یک روز در برابر دیدگانم سر بریدند، آیا فکر می‌کنید که اندوه و مصیبت برای همیشه از من دور خواهد شد؟^۲

۹. اقامه عزا برای امام حسین علیه السلام در سال ۳۵۲ قمری

ذهبی در شرح وقایع عزاداری سال ۳۵۲ می‌نویسد: معز الدله مردم را به بستن بازارها امر کرد و آسیابان‌ها را از آرد کردن و طباخ‌ها را از طبخ منع نموده، و علم‌های عزا را در بازارها برافراشتند و زن‌ها در حالی که بر سر و صورت خود می‌زدند و مو پریشان کرده بودند به کوچه و خیابان ریختند و برای مصیبت

۱. تهذیب‌الکمال، المزی، ج ۶، ص ۴۳۳؛ تاریخ مدینه دمشق، ابن عساکر، ج ۱۴، ص ۲۲۸؛

تلخیص‌الحبير، ابن حجر، ج ۵، ص ۸۴؛ السنن‌الکبری، البیهقی، ج ۳، ص ۳۳۷.

۲. تهذیب‌الکمال، مزی، ج ۲۰، ص ۳۹۹؛ البدایه والنہایه، ج ۹، ص ۱۲۵؛ تاریخ مدینه

دمشق، ج ۴۱، ص ۳۸۶.

حسین علیه السلام عزادری کردند و نوحه خوانی نمودند و این اولین نوحه سرایی بود که در بغداد برگزار می شد.^۱

۱۰. اشک علی علیه السلام در مسیر جنگ صفين

شمس الدین ذهبی درباره گریه بر امام حسین علیه السلام در کتاب «تاریخ اسلام» روایتی را از بزر ترین و مورد اعتمادترین عالم اهل سنت، یعنی احمد بن حنبل نقل می کند؛ می نویسد: «احمد بن حنبل در مسند گفته است: در مسیر جنگ صفين، پدر عبد الله ابن یحیی همراه امیر المؤمنین علیه السلام می رفت و ظرف آب حضرت را همراه داشت. وقتی به نینوا رسید در حالی که به صفين می رفت صدا زد: «یا ابا عبد الله» در شط فرات صبر کن! گفتم: این چه معنایی دارد؟ فرمودند: روزی نزد رسول خدا علیه السلام رفتم در حالی که دو چشم ایشان مانند چشم‌های جوشید و گریه می کرد. به من فرمودند: جبرئیل در کنار من ایستاد و گفت: حسین در کنار شط فرات کشته می شود، و گفت: آیا می خواهی بوی تربت وی را احساس کنی؟ گفتم: آری. پس مقداری از خاک وی را به من داد، سپس نتوانستم جلوی اشک چشم خود را بگیرم». این گزارش را ابن کثیر و ابن عساکر و دیگران نیز در کتب خود آورده‌اند.^۲

۱. تاریخ الإسلام، ج ۲۶، ص ۱۱.

۲. تاریخ الإسلام، الذہبی، ج ۵، ص ۱۰۲؛ البداية و النهاية، ابن کثیر، ج ۸، ص ۱۹۹؛ تاریخ دمشق، ابن عساکر، ج ۱۴، ص ۱۸۸.

بخش سوم:

زیارت اربعین

آداب زیارت

آداب زیارت بسیار است و در اینجا به ذکر مهم‌ترین آنها
قناعت می‌شود:

۱. هر کس دوست دارد که امام معصوم علیهم السلام او را بطلبد و به او
اجازه شرفیابی دهد، قبل از حرکت، از همه کسانی که از جانب او
احتمالاً اذیت و آزاری، حتی در حدّ یک کدورت قلبی به آنها
رسیده، حلیت بطلبد؛ به ویژه کسانی که از محبتان و موالي آن
بزرگواران به حساب می‌آیند. این مطلب شواهد فراوانی دارد،
ازجمله داستان معروف ابراهیم جمال (ساریان) و علی بن یقطین،
صحابی خاص امام کاظم علیه السلام و وزیر هارون الرشید (که البته با اجازه
آن حضرت و برای نجات مظلومان، این منصب را پذیرفته بود) که
براثر موافقت نکردن با ملاقات ابراهیم جمال، امام علیه السلام او را به
ملقات خود راه نداد و فرمود: چون قلب این مرد از تو شکسته
است خدا زیارت تو را نیز قبول نکرد. علی بن یقطین ناچار
به سراغ ابراهیم جمال آمد و با تواضع بی‌نظیر با او ملاقات کرد و از

او حلیت طلبید؛ پس از آن بود که امام علیه السلام او را به حضور پذیرفت و بشارت قبولی اعمالش را به او داد.

۲. هرگونه حق الناس و از جمله خمس و زکات اموال را - به ویژه هنگام سفر حجّ - پردازد چرا که تا اموال انسان پاک نشود، نه اعمال او با استفاده از آن اموال صحیح است و نه شایسته تقریب به درگاه خداوند می‌باشد.

۳. غسل زیارت کند و این دعا را هنگام غسل (یا بعد از آن) بخواند:

اللَّهُمَّ اجْعِلْ لِي نُورًا وَطَهُورًا وَجِزْرًا، وَشَفَاءً مِنْ كُلِّ دَاءٍ وَآفَةٍ وَعَاهَةٍ،
اللَّهُمَّ طَهِّرْ بِهِ قَلْبِي، وَاشْرَحْ بِهِ صَدْرِي، وَسَهِّلْ بِهِ أَمْرِي.

به نام خداوند و به یاری خدا؛ پروردگار! آن را نور و پاکیزگی و نگهبان و شفای از هر درد و آفت و عیب قرار ده! خداوند! با این غسل قلبم را پاک و خاطرم را شادمان و کارم را آسان گردان!

۴. با طهارت باشد، یعنی اگر غسل واجبی به گردن اوست به جا آورده، چرا که امام صادق علیه السلام به ابو بصیر که در حال جنابت بر حضرتش وارد شد فرمود: «أَمَا تَعْلَمُ أَنَّهُ لَا يَنْبَغِي لِلْجُنُبِ أَنْ يَدْخُلَ بُيوتَ الْأَئْمَاءِ؛ آیا نمی‌دانی که برای شخص جنب شایسته نیست که در خانه‌های انبیا (و اولیا) داخل شود؟» راوی می‌گوید: وقتی حضرت این را فرمودند ابو بصیر برگشت.

با توجه به این که حق و میت پیامبر اکرم علیه السلام و امام معصوم علیه السلام

در این امور تفاوتی ندارد، نتیجه این می‌شود که تفاوتی بین حرم‌های مقدسه با خانه‌های آنان نباشد.

۵. کفش‌ها را درآورَد، چون در وادی مقدسی قدم نهاده است
 (فَأَخْلَعَ نَعْيَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوبَى).

۶. همان‌گونه که عالم بزرگوار «شهید اول» در کتاب «دروس» گفته است: بر درِ حرم شریف باستید و اذن دخول بطلبید و یا اذن دخولی را که وارد شده، بخواند و با تفکر در عظمت و جلالت قدر صاحب مرقد شریف و توجه به این نکته که او کلامش را می‌شنود و سلامش را جواب می‌دهد و از جایگاه و موقعیت او باخبر است و با تدبیر در لطف و محبتی که آنان به شیعیان و زائرانشان دارند و با تأمل در گناهان خویش و بی‌وفایی‌هایی که با خلافکاری‌های خود در حق آنان کرده و خاطر شریف‌شان را آزرده ساخته، سعی در ایجاد رقت قلب و خضوع و شکستن دل و جاری شدن اشک، بنماید.

۷. هنگامی که نگاهش به قبر مطهر افتاد، تکبیر بگوید و خدا را به عظمت یاد کند، چنان که در روایتی آمده است: هر کس پیش روی امام، تکبیر، و پس از زیارت، «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ» بگوید، خشنودی بزر خدا نصیبیش می‌شود.

۸. شکّی نیست که صرف حضور در محضر امام و ایستادن و یا نشستن مؤبدانه در مقابل ضریح، زیارت به حساب می‌آید چنان که صرف گفتن «السَّلَامُ عَلَيْكُمْ» نیز چنین است.

۹. از زیارت‌های غیر معتبر و بی‌دلیل پرهیز کند و اگر حوصله و یا فرصت خواندن زیارات معروف را ندارد، می‌تواند سلام کوتاهی دهد و سپس دو رکعت نماز بخواند و آن را به صاحب قبر هدیه کند و حاجت خود را بخواهد، چرا که در روایت آمده است: عبدالرحیم قصیر می‌گوید: خدمت امام صادق علیه السلام عرض کردم: فدایت شوم! از خود دعایی ساخته‌ام. فرمود: ساخته خود را واجذار! هرگاه حاجتی داشتی، به حضرت رسول‌پناه بیاور و دو رکعت نماز بخوان و آن را به حضرتش هدیه کن!...

۱۰. پس از زیارت، نماز زیارت بخواند که حداقل آن دو رکعت است و اگر در رکعت اول حمد و سورهٔ یس و در رکعت دوم حمد و الرّحمن را بخواند بهتر است، و چه بهتر که در بالای سر به جا آورد و بعد از نماز زیارت، برای امور دین و دنیايش دعا کند و سعی کند دعا را به دیگران تعمیم دهد که در این صورت به اجابت نزدیک‌تر است.

این مطلب (پشت سر یا بالای سر خواندن) در روایت ابو حمزه ثمالی مربوط به زیارت امام حسین علیه السلام آمده است؛ ولی مرحوم شهید در «دروس» برای زیارت همه‌ائمه علیهم السلام چنین می‌گوید: «اگر زائر رسول اکرم علیه السلام باشد این دو رکعت را در روضه آن حضرت بخواند و اگر برای یکی از ائمه علیهم السلام زیارت می‌خواند بالای سر به جا آورد و خواندن آن در مسجد مکان زیارت نیز جایز است».

۱۱. مستحب است در صورتی که مزاحمتی برای سایر زوار ایجاد نشود پس از خواندن زیارت و نماز زیارت و به طور کلی پس از حضور و تشرّف، اطراف ضریح را ببوسد.

۱۲. علاوه بر آنچه گفته شد، سزاوار است زوّار محترم هنگام زیارت لباس‌های تمیز و مناسب بپوشند و خود را خوشبو کنند و زبان را به ذکر خدا و حمد و تمجید او و صلوات بر محمد و آلش مشغول دارند.

۱۳. سعی کنند در تمام حالات، حضور قلب را حفظ کنند، از گناهان استغفار نمایند و عزمشان را بر اصلاح کردار و گفتار خود جزم کنند، و در خود نسبت به آینده، تحولی به وجود آورند.

۱۴. شایسته است زائران محترم، احترام خدام این آستانهای مقدس را حفظ کنند همان‌گونه که بر خادمان لازم است مشکلات زائران را تحمل کرده و با ادب با آنها رفتار نمایند.

۱۵. به نیازمندان آن شهر، کمک نمایند که ثواب مضاعف دارد.

۱۶. هنگام ازدحام، به مقدار لازم از زیارت قناعت کنند و جای خود را به دیگران بسپارند و باید دانست که آنچه در زیارت مهم است کیفیّت است نه مقدار و کمیّت و گاهی یک سلام کوتاه جای یک زیارت طولانی را می‌گیرد و در بعضی از روایات دستور به تعجیل در بازگشت داده شده است.

۱۷. بانوان، جدای از مردان و نامحرمان زیارت کنند و با حجاب کامل تشرّف یابند و بدانند که زیارت مستحب است و مراعات حجاب و عفّت واجب است؛ مباداً واجب را فدای مستحب کنند. در پایان این بخش، تذکر این نکته ضروری است که برادران زائر، مراقب حجاب و عفاف همسران و دختران خود در این مکان‌های مقدس (و در هر زمان و مکان دیگر) باشند تا خدای ناکرده با یک بی‌توجهی، روح آن معصومان علیهم السلام را آزده نکنند و زیارت‌شان را به جفا تبدیل ننمایند.

اموری که باید از آن‌ها پرهیز کرد:

۱. در وقت خواندن زیارت صدای خود را بلند نکند، چنان‌که از آیه «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْواتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ...» به دست می‌آید. زیراً گرچه این آیه مربوط به حیات رسول گرامی علیه السلام است اما - چنان‌که گذشت - تفاوتی میان حیات و ممات آن حضرت نیست، همان‌گونه که مطابق روایتی - که آن نیز گذشت - تفاوتی میان او و اهل بیتش علیهم السلام در این جهت وجود ندارد و زیارت هر کدام از ائمّه زیارت خود آن حضرت است.

۲. پس از ورود در حرم اگر وقت نماز واجب فرا رسید، از تأخیر نماز بپرهیزد و اوّل به نماز مشغول شود، بهخصوص اگر نماز جماعت برپا شده باشد، همچنین اگر در وسط زیارت، وقت

نماز شود. خدام محترم حرم‌های مقدسه نیز وظیفه دارند مردم را به این دستور شرعی دعوت کنند.

۳. سخنان بیهوده و دنیایی را در حرم مطهر ترک کند که این کار در شأن زوار حرم‌های مطهر نیست و به جای آن قرآن تلاوت کند و ثواب آن را به صاحب آن بقعة مبارکه هدیه نماید و بداند که عمل او تعظیمی برای آن بزرگوار است و برکاتش به خود تلاوت کننده بازمی‌گردد و نیز می‌تواند به ذکر خدا مشغول باشد چرا که این حرم‌های مطهر همچنان که خداوند سبحان در آیه «فَيٰ بُيُوتِ أَذْنَ اللَّهِ أَنْ تُرْفَعَ وَيُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْعُلُوِّ وَالْأَصَالِ» فرموده است، خانه‌هایی است که پیوسته از رفت و علو مرتبه برخوردار بوده، نام خدا در آنها برده می‌شود و صبح و شام جایگاه تسبيح اوست.

۴. از هر گونه ایجاد مزاحمت و ناراحتی برای دیگران بپرهیزد و هنگام ازدحام، بر بوسیدن ضریح که سبب ناراحتی دیگران می‌شود، اصرار نداشته باشد و بداند که بوسیدن ضریح -آن گونه که بعضی از عوام می‌پنداشند- شرط قبولی زیارت نیست و سعی کند از آلوده کردن این حرم‌های مقدس بپرهیزد و حداکثر نظافت را -که از مهم‌ترین دستورات اسلام است- رعایت کند.

* * *

زيارت الأربعين (بيستم صفر)

كيفيت زيارة حضرت امام حسین علیه السلام در این روز به دو نحو آمده است: یکی زیارتی است که شیخ در «تهذیب» و «صبحاً» از صفوان جمال روایت کرده که گفت: مولایم حضرت صادق علیه السلام در زيارة الأربعين به من فرمود: هنگامی که روز بلند شده باشد زيارت کرده و می‌گویی:

السلامُ عَلَى وَلِيِّ اللَّهِ وَحَبِيبِهِ، السَّلامُ عَلَى خَلِيلِ اللَّهِ وَنَجِيِّبِهِ،
السلامُ عَلَى صَفِيِّ اللَّهِ وَابْنِ صَفِيِّهِ، السَّلامُ عَلَى الْحُسَيْنِ
الْمَظْلُومِ الشَّهِيدِ، السَّلامُ عَلَى أَسِيرِ الْكُرُبَاتِ، وَقَتِيلِ
الْعَبَرَاتِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَشَهُدُ أَنَّهُ وَلِيُّكَ، وَابْنُ وَلِيُّكَ، وَصَفِيُّكَ
وَابْنُ صَفِيُّكَ، الْفَائِزُ بِكَرَامَتِكَ، أَكْرَمْتُهُ بِالشَّهَادَةِ، وَحَبَّوْتُهُ
بِالسَّعَادَةِ، وَاجْتَبَيْتُهُ بِطَيِّبِ الولادةِ، وَجَعَلْتُهُ سَيِّداً مِنَ

السادَةِ، وَقَائِدًا مِنَ الْقَادِةِ، وَذَائِدًا مِنَ الْذَادِةِ، وَأَعْطَيْتُهُ
 مَوَارِيثَ الْأَنْبِيَاءِ، وَجَعَلْتُهُ حُجَّةً عَلَى خَلْقِكَ مِنَ الْأُوْصِيَاءِ،
 فَأَعْذَرَ فِي الدُّعَاءِ وَمَنَحَ النُّصْحَ، وَبَذَلَ مُهْجَتَهُ فِيكَ لِيَسْتَقِدَّ
 عِبَادَكَ مِنَ الْجَهَالَةِ، وَحَيْرَةِ الضَّالِّةِ، وَقَدْ تَوَازَرَ عَلَيْهِ مَنْ
 غَرَّتُهُ الدُّنْيَا، وَبَاعَ حَظَّهُ بِالْأَرْذَلِ الْأَدْنِيِّ، وَشَرَى آخِرَتَهُ
 بِالثَّمَنِ الْأَوْكَسِ، وَتَغْطَرَسَ وَتَرَدَّى فِي هَوَاهُ، وَأَسْخَطَكَ
 وَأَسْخَطَ نَبِيَّكَ، وَأَطَاعَ مِنْ عِبَادِكَ أَهْلَ الشَّقَاقِ وَالنُّفَاقِ،
 وَحَمَلَةَ الْأَوْزَارِ الْمُسْتَوِّجِيَّةِ بَيْنَ النَّارِ، فَجَاهَدُهُمْ فِيكَ صَابِرًا
 مُحْتَسِبًا، حَتَّى سُفِكَ فِي طَاعِتَكَ دَمُهُ، وَاسْتُبِيحَ حَرِيمُهُ،
 اللَّهُمَّ فَالْعَنْهُمْ لَعْنًا وَبِيَلًا، وَعَذَّبْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا، السَّلَامُ عَلَيْكَ
 يَابْنَ رَسُولِ اللهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَابْنَ سَيِّدِ الْأُوْصِيَاءِ، اشْهَدُ
 أَنَّكَ أَمِينُ اللهِ وَأَبْنُ أَمِينِهِ، عَشْتَ سَعِيدًا، وَمَضِيَتْ حَمِيدًا،
 وَمِتَّ فَقِيدًا مَظْلُومًا شَهِيدًا، وَاشْهَدُ أَنَّ اللهَ مُنْجِزٌ مَا وَعَدَكَ،
 وَمُهْلِكٌ مَنْ خَذَلَكَ، وَمُعَذِّبٌ مَنْ قَتَلَكَ، وَاشْهَدُ أَنَّكَ وَفِيتَ
 بِعَهْدِ اللهِ، وَجَاهَدْتَ فِي سَبِيلِهِ حَتَّى أَتَيْكَ الْيَقِينُ، فَلَعْنَ اللهُ
 مَنْ قَتَلَكَ، وَلَعْنَ اللهُ مَنْ ظَلَمَكَ، وَلَعْنَ اللهُ أُمَّةً سَمِعَتْ بِذِلِّكَ

فَرَضِيَتْ بِهِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أُشْهِدُكَ أَنِّي وَلِيَ لِمَنْ وَالاُدُّ، وَعَدُوُ
 لِمَنْ عَادُهُ، بِابِي أَنْتَ وَأَمْمِي يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ، أَشْهِدُ أَنَّكَ كُنْتَ
 نُورًا فِي الْأَصْلَابِ الشَّامِخَةِ، وَالْأَرْحَامِ الْمُطَهَّرَةِ، لَمْ
 تُنَجِّسْكَ الْجَاهِلِيَّةُ بِانْجَاسِهَا، وَلَمْ تُلْبِسْكَ الْمُذَلِّمَاتِ مِنْ
 ثِيَابِهَا، وَأَشْهِدُ أَنَّكَ مِنْ دَعَائِمِ الدِّينِ، وَأَرْ كَانِ الْمُسْلِمِينَ،
 وَمَعْقِلِ الْمُؤْمِنِينَ، وَأَشْهِدُ أَنَّكَ الْإِمَامُ الْبَرُّ التَّقِيُّ الرَّضِيُّ
 الْزَّكِيُّ، الْهَادِيُّ الْمَهْدِيُّ، وَأَشْهِدُ أَنَّ الْأَئِمَّةَ مِنْ وُلْدِكَ كَلِمَةُ
 التَّقْوَى، وَأَعْلَامُ الْهُدَى، وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقَى، وَالْحُجَّةُ عَلَى
 أَهْلِ الدُّنْيَا، وَأَشْهِدُ أَنِّي بِكُمْ مُؤْمِنٌ، وَبِإِيمَانِكُمْ مُوقِنٌ،
 بِشَرَاعِ دِينِي وَخَواتِيمِ عَمَلِي، وَقَلْبِي لِقَلْبِكُمْ سِلْمٌ، وَأَمْرِي
 لِأَمْرِكُمْ مُتَّبِعٌ، وَنُصْرَتِي لَكُمْ مُعَدَّةٌ، حَتَّى يَأْذَنَ اللَّهُ لَكُمْ،
 فَمَعَكُمْ لَامِعَ عَدُوُّكُمْ، صَلَواتُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ، وَعَلَى
 أَرْ وَاحِكُمْ وَأَجْسَادِكُمْ، وَشَاهِدِكُمْ وَغَائِبِكُمْ، وَظَاهِرِكُمْ
 وَبَاطِنِكُمْ، آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ

آنگاه دو رکعت نماز می خوانی و دعا می کنی برای آنچه
 می خواهی، سپس برمی گردی.

فهرست منابع

١. القرآن الكريم، ترجمة آية الله العظمى مكارم شيرازى، انتشارات امام على بن ابی طالب(ع)، قم، چاپ دوم، سال ۱۳۸۹ هش.
٢. مفاتیح نوین، حضرت آیت الله العظمى مكارم شیرازی، انتشارات امام علی بن ابی طالب(ع)، قم، چاپ سی و چهارم، سال ۱۳۹۲ ش.
٣. الكافی (ط - الإسلامية)، محمد بن یعقوب کلینی، انتشارات دارالكتب الإسلامية، تهران، سال ۱۴۰۷ ق.
٤. عيون أخبار الرضا(ع)، محمد بن علی ابن بابویه، انتشارات نشر جهان، تهران، سال ۱۳۷۸ ق.
٥. تهذیب الأحكام (تحقيق خرسان)، محمد بن الحسن طوسی، انتشارات دارالكتب الإسلامية، تهران، سال ۱۴۰۷ ق.
٦. وسائل الشيعة، محمد بن حسن شیخ حر عاملی، انتشارات مؤسسه آل البيت(ع)، قم، سال ۱۴۰۹ ق.
٧. کامل الزيارات، جعفر بن محمد ابن قولویه، انتشارات دارالمرتضویه، نجف اشرف، سال ۱۳۵۶ ش.

٨. من لا يحضره الفقيه، محمد بن على ابن بابويه، انتشارات جامعه مدرسين حوزه علميه قم، قم، سال ١٤١٣ ق.
٩. بحار الأنوار (ط - بيروت)، محمد باقر بن محمد تقى مجلسى، انتشارات دار احياء التراث العربى، بيروت، سال ١٤٠٣ ق.
١٠. الفصول المهمه فى معرفة الائمه، على بن محمد ابن صباغ، انتشارات دار الحديث، قم، سال ١٤٢٢ ق.
١١. مجمع الزوائد و منبع الفوائد، أبوالحسن نور الدين على بن أبي بكر بن سليمان الهيثمى، انتشارات مكتبة القدسی، قاهره، سال ١٤١٤ ق.
١٢. الحسين ابوالشهداء، عباس محمد عقاد، انتشارات المجمع العالمى للتقريب بين المذاهب الإسلامية، تهران، سال ١٣٨٢ ش.
١٣. تذكرة الخواص، يوسف بن قراوغلى ابن جوزى، انتشارات الشريف الرضى، قم، سال ١٣٧٦ ش.
١٤. مسند الإمام احمد بن حنبل، احمد بن محمد ابن حنبل، انتشارات مؤسسة الرسالة، بيروت، سال ١٤١٦ ق.
١٥. ذخائر العقبى فى مناقب ذوى القربى، احمد بن عبد الله محب الدين طبرى، انتشارات مكتبة القدسی، قاهره، سال ١٣٥٦ ق.
١٦. تاريخ مدينة دمشق، على بن حسن ابن عساكر، انتشارات دار الفكر، بيروت، سال ١٤١٥ ق.
١٧. المعجم الكبير، سليمان بن أحمد بن أيوب بن مطير اللخمى الشامي أبوالقاسم الطبرانى، انتشارات مكتبة ابن تيميه، قاهره، سال ١٤١٥ ق.

١٨. سير اعلام النبلاء، شمس الدين أبو عبدالله محمد بن احمد بن عثمان ذهبي، انتشارات دارالحدیث، قاهره، ١٤٢٧ هـ.
١٩. تهذیب الكمال فی أسماء الرجال، جمال الدين ابوالحجاج يوسف مزى، انتشارات مؤسسة الرساله، بيروت، سال ١٤٠٣ ق.
٢٠. تلخیص الحبیر فی تخریج احادیث الرافعی الكبير، احمد بن علی ابن حجر عسقلانی، انتشارات دارالكتب العلمیه، بيروت، سال ١٤٢٨ ق.
٢١. السنن الكبرى، احمد بن حسين بن علی بیهقی نیشابوری، انتشارات دارالكتب العلمیه، بيروت، سال ١٤٢٤ ق.
٢٢. البداية و النهاية، اسماعیل بن عمر ابن کثیر، انتشارات دارالفکر، بيروت، سال ١٣٩٨ ش.
٢٣. تاريخ الإسلام ووفيات المشاهير والأعلام، شمس الدين محمد بن احمد بن عثمان ذهبي، انتشارات دارالكتب العربي، بيروت، ١٤٠٩ ق.